

ਭਾਗ 8

ਗੁਰਬਾਣੀ ਵਿਚ 'ਸਬਦ-ਸੁਰਤ' ਦੀ ਬਾਬਤ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਕਰ ਆਇਆ ਹੈ।

ਇਹਨਾਂ ਦੋਹਾਂ ਪਦਾਂ ਅਥਵਾ 'ਸਬਦ' ਅਤੇ 'ਸੁਰਤ' ਦੀ ਬਾਬਤ ਪਿਛਲੇ ਭਾਗਾਂ ਵਿਚ ਵਿਸਥਾਰ ਸਹਿਤ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤੀ ਜਾ ਚੁਕੀ ਹੈ।

ਪਰ 'ਸੁਰਤ' ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਨੂੰ ਹੋਰ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਨ ਲਈ ਹੇਠਲੇ ਉਦਾਹਰਣ ਸਹਾਈ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਜਦ 'ਫੋਟੋ' (Photograph) ਲਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ 'ਕੈਮਰਾ' (Camera) ਦੀ 'ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ' (Vision) ਨੂੰ ਕੇਂਦਰਤ (Focus) ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਦਾਲੇ ਪੁਦਾਲੇ ਦੇ ਵਾਧੂ 'ਦ੍ਰਿਸ਼' ਪਰੇ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲੋੜੀਂਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਦਾ ਸਹੀ 'ਅਕਸ' ਫੋਟੋ ਵਿਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।

ਐਨੇ ਏਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਧਿਆਨ ਨੂੰ ਸਿਰਫ 'ਸਬਦ' ਅਥਵਾ ਗੁਰਮੰਤ੍ਰ ਤੇ ਹੀ ਇਕਾਗਰ ਯਾ ਕੇਂਦਰਤ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਿ ਸਾਡੇ ਮਨ ਉਤੇ 'ਸਬਦ' ਦਾ ਸੋਹਣਾ ਸਾਫ (Clear) ਅਤੇ ਅਸਲੀ ਆਤਮਿਕ 'ਅਕਸ' ਤੇ 'ਅਸਰ' ਪੈ ਸਕੇ। ਦੂਜੇ ਲਫਜ਼ਾਂ ਵਿਚ—ਮਨ, ਅਥਵਾ 'ਧਿਆਨ', ਵਿਚੋਂ ਹੋਰ ਬੇ-ਲੋੜੇ ਵਾਧੂ ਮਾਇਕੀ ਖਿਆਲ ਲਾਭੇ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਅਥਵਾ 'ਧਿਆਨ' ਨੂੰ ਦੁਨਿਆਵੀ ਖਿਆਲਾਂ ਵਲੋਂ 'ਮੋੜ' ਕੇ, ਅਲਿਪਤ ਹੋ ਕੇ, ਇਕੋ 'ਸਬਦ' ਵਿਚ ਸੁਰਤੀ ਨੂੰ 'ਪਰਚਾਉਣਾ' ਅਤੇ 'ਲੀਨ' ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੈ, ਕਿ 'ਸਬਦ-ਸੁਰਤ' ਦੀ ਕਮਾਈ ਲਈ ਦੁਨੀਆਂ ਵਲੋਂ 'ਅਲਿਪਤ' ਰਹਿਣਾ ਅਤਿ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ—ਤਾਂ ਕਿ 'ਸੁਰਤੀ'-'ਸਬਦ' ਵਿਚ ਲਾਉਣੀ ਸੌਖੀ ਹੋ ਸਕੇ।

'ਉਡਨ-ਖਟੋਲੇ' ਮਨ ਨੂੰ ਦੁਨਿਆਵੀ ਖਿਆਲਾਂ ਤੋਂ ਮੋੜਨਾ ਤੇ ਇਕਾਗਰ ਕਰਨਾ, ਅਥਵਾ 'ਸਬਦ' ਉਤੇ ਕੇਂਦਰਤ ਕਰਨਾ ਅਤਿਅੰਤ ਔਖਾ ਕੰਮ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹੋ ਹੀ ਆਮ ਜਗਿਆਸੂਆਂ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਬਖਸ਼ੇ ਹੋਏ ਗੁਰਮੁਖ ਪਿਆਰਿਆਂ ਦੀ ਸੰਗਤ, ਅਥਵਾ ਜੀਉਂਦੀ-ਜਾਗਦੀ 'ਸਾਧ-ਸੰਗਤ' ਹੀ ਮਨ ਨੂੰ ਇਕਾਗਰ ਕਰਨ, ਅਥਵਾ 'ਸਬਦ-ਸੁਰਤ' ਦੀ ਕਮਾਈ ਵਿਚ ਅਤਿਅੰਤ ਸਹਾਇਕ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ।

Lekh 65 Part 8

Mention of 'Word-Consciousness' has occurred many times in Gurbani.

In the previous parts (of this Lekh), the two words 'Shabad' (word) and 'Suret' (consciousness) have been discussed in detail.

But to make the subject of 'consciousness' more lucid (clear), the following examples can be helpful.

When a photograph is taken, the vision of the camera is focused and the unnecessary 'scenes' are excluded. In this way, photo is taken of the required real 'reflection' of the scene.

Exactly in the same manner, the attention has to be focused and centered only on the 'Shabad' (word) or 'Gurmantar' (religious initiatory chant), so that our mind can experience the beautiful, clear and the real spiritual 'reflection' and 'effect' of the 'Shabad' (Word). In other words – it is necessary to exclude the unnecessary superfluous materialistic thoughts from the mind or 'attention' or turning the 'attention' away from the worldly thoughts and becoming detached, it is necessary to engage the consciousness with the one 'Shabad' (Word) and get it immersed in the Shabad. This means that for the cultivation of 'Word-Consciousness', it is very necessary to remain detached from the world – so that the consciousness can focus easily in the 'Shabad'.

To divert the gliding or flying mind from worldly thoughts and to focus it or to centre it on the 'Shabad' (Word), is an extremely difficult task, and this is the complaint from the truth-seekers at large. Therefore, it is the company of spiritually evolved guru-orientated beloveds, or the company of the awakened 'sadh Sangat' (holy evolved souls) that can be very helpful in focusing the mind or in the cultivation of 'Word-consciousness'.

“ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਸਾਧੂ ਉਬਰੇ, ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਕਮਾਇ ॥”

(ਪੰਨਾ—65)

“ਸਾਧ ਕੇ ਸੰਗਿ ਆਵਹਿ ਬਸਿ ਪੰਚਾ ॥

ਸਾਧ ਕੇ ਸੰਗਿ ਨ ਕਤਹੂ ਧਾਵੇ ॥

ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਅਸਥਿਤਿ ਮਨੁ ਪਾਵੇ ॥” (ਪੰਨਾ—271)

“ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਕਮਾਈ ॥” (ਵਾ: ਭਾ: ਗੁ: 7/6)

“ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਸੁਰਤੀ ॥” (.. .. 16/)

“ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਵਿਲੋਵੈ ॥” (.. .. 29/9)

“ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਮਨ ਵਸਿ ਆਇਆ ॥” (.. .. 29/9)

ਆਤਸ਼ੀ ਸ਼ੀਸ਼ੇ (Convex lens) ਵਿਚ ਦੀ ਲੰਘਦੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸੂਰਜ ਦੀਆਂ ਕਿਰਨਾਂ ਇਕੱਠੀਆਂ ਤੇ ਇਕਾਗਰ (Converge) ਹੋ ਕੇ, ਇਕ ਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ‘ਗੂੜੀ ਕਿਰਨ’ ਦਾ ਰੂਪ ਧਾਰ ਲੈਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਕਿਰਨ (Converged dynamic beam) ਵਿਚ ਸੂਰਜ ਦੀ ਗਰਮੀ ਦੀ ਤੀਖਣਤਾ (Intense heat) ਇਤਨੀ ਵਧ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਾਗਜ਼ ਨੂੰ ਸਾੜ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਜਦ ਕਿ ਸਾਧਾਰਣ ਕਿਰਨਾਂ ਦਾ ਕਾਗਜ਼ ਉੱਤੇ ਕੋਈ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।

ਇਹ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਸਾਡੇ ਖਿਆਲਾਂ, ਧਿਆਨ ਅਥਵਾ ‘ਸੁਰਤ’ ਦੀਆਂ ‘ਕਿਰਨਾਂ’ ਤੇ ਸਹੀ ਢੁਕਦਾ ਹੈ। ਜਿਉਂ ਜਿਉਂ ਸਾਡੇ ਖਿਆਲਾਂ ਦੀਆਂ ਕਿਰਨਾਂ ਇਕੱਠੀਆਂ ਅਤੇ ਇਕਾਗਰ ਹੁੰਦੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਤਿਉਂ-ਤਿਉਂ ਇਹਨਾਂ ਦੀ ‘ਸ਼ਕਤੀ’ ਵਧਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

The more our thoughts are concentrated and condensed, the more they become powerful and dynamic, with which psychic phenomena or divine miracles are performed.

ਐਨ ਏਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸਾਡੇ ਇਕਾਗਰ ਧਿਆਨ ਦੀਆਂ ਕਿਰਨਾਂ, ‘ਸਬਦ-ਸੁਰਤਿ’ ਦੀ ਕਮਾਈ ਦੁਆਰਾ ਤੀਬਰ ਤੇ ਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਸਾਡੇ ਮਨ ਦੀ ‘ਮੈਲ’ ਦੀਆਂ ਤੇਹਾਂ ‘ਸੜਦੀਆਂ’ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਸਾਡਾ ਅੰਤਿਮ-ਕਰਨ ਨਿਰਮਲ ਹੁੰਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਡੇ ਨਿਰਮਲ ਮਨ ਦੇ ‘ਸ਼ੀਸ਼ੇ’ ਉੱਤੇ ਆਤਮਿਕ ‘ਅਕਸ਼’ ਛੱਤੀ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਦੀ ਬਖਸ਼ਿਸ਼ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ‘ਸਬਦ-ਸੁਰਤਿ’ ਦੀ ਕਮਾਈ ਦੁਆਰਾ ਸਾਡੇ ਅੰਤਰ-ਆਤਮੇ ‘ਨਾਮ’ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ‘ਗੋਬਿੰਦ ਗੱਜਦਾ’ ਹੈ।

L65/2

1 Joining the Saadh Sangat, the Company of the Holy, and practicing the Shabad of the Guru, you shall be saved. 65

2 In the Company of the Holy, the five passions are brought to rest. In the Company of the Holy, the mind does not wander. In the Company of the Holy, the mind becomes stable. 271

3 In the sadhsangat, the company of the holy, the consciousness of a gurmukh gets absorbed in the Word of the Guru. VBG 7/6

4 In the sadhsangat, the company of the holy, the Shabad or Word of the Guru resides in the consciousness. VBG

5 In the sadhsangat, the company of the holy, the Shabad or Word of the Guru is churned (chanted over and over again). VBG

6 Meeting the sadhsangat, the company of the holy, the mind comes under control. VBG 29/9

The rays of the sun passing through the convex lens converge and take the form of one powerful ‘dynamic beam’ in which the intense heat of the sun is so great that it burns the paper (on which it falls), whereas the normal rays have no effect on the paper.

This example is very relevant with regards to our thoughts, attention or the ‘rays’ of our ‘consciousness’. Just as the rays of our thoughts gather and become focused, their ‘power’ too also increases.

The more our thoughts are concentrated and condensed, the more they become powerful and dynamic, with which psychic phenomena or divine miracles are performed.

Exactly in the same manner, the rays of our focused attention, through the cultivation of ‘Word-consciousness’, become intense and powerful, with which the layers of our mind’s filth burn and our subconsciousness becomes clean. In this way, the spiritual ‘reflection’ falls fast on the ‘mirror’ of our clean mind and Guru’s grace takes place.

Thus through the cultivation of ‘Word-Consciousness’, the illumination of ‘Naam’ takes place in our innermost consciousness and the ‘Lord God thunders’.

L65/2

“ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਉਸਤਤਿ ਕਰਹੁ ਸੰਤ ਮੀਤ ॥ ਸਾਵਧਾਨ ਏਕਾਗਰ ਚੀਤ ॥”
(ਪੰਨਾ—295)

“ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮ ਮਹਾਰਸੁ ਮੀਠਾ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਚਖਿ ਜਾਪੈ ॥”
(ਪੰਨਾ—605)

“ਸਬਦੇ ਹੀ ਨਾਉ ਉਪਜੈ, ਸਬਦੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥”
(ਪੰਨਾ—644)

“ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਰਸਨ ਰਸੁ ਰਸਨਾ, ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥”
(ਪੰਨਾ—1111)

“ਮਨ ਕੇ ਤਰੰਗ ਸਬਦਿ ਨਿਵਾਰੇ, ਰਸਨਾ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥”
(ਪੰਨਾ—1233)

“ਆਨਦ ਮੂਲੁ ਰਾਮੁ ਸਭੁ ਦੇਖਿਆ, ਗੁਰਸਬਦੀ ਗੋਵਿੰਦ ਗਜਿਆ ॥”
(ਪੰਨਾ—1315)

‘ਧਿਆਨ’ ਯਾ ‘ਸੁਰਤੀ’ ਦੀ ਇਕਾਗਰਤਾ ਲਈ

ਰੁਚੀ

ਦਿਲਚਸਪੀ

ਲਗਨ

ਮਗਨਤਾ

ਦ੍ਰੜਤਾ

ਉਦਮ

ਅਭਿਆਸ

ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ।

ਮਿਸਾਲ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ, ਜਦ ਬੱਚੇ ਟੈਲੀਵੀਯਨ (T. V.) ਵੇਖਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਹ ਫਿਲਮ (Film) ਵਿਚ ਇਤਨੇ ‘ਮਗਨ’ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਦਾਲਾ-ਪੁਦਾਲਾ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਆਪ ਭੁਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਹੋਰ ਕੁਝ ‘ਸੁਝਦਾ’ ਯਾ ‘ਸੁਣਦਾ ਹੀ ਨਹੀਂ’। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਚਿਆਂ ਦੀ ‘ਸੁਰਤ’ ਟੈਲੀਵੀਯਨ (T. V.) ਵਿਚ ਮਗਨ ਹੋ ਕੇ ਫਿਲਮ ਵਿਚ ‘ਚੁਭੀ’ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ।

ਪਰ ‘ਪ੍ਰੇਮ-ਸਵੈਪਨਾ’ ਯਾ ‘ਪ੍ਰੀਤ ਦੀ ਡੇਰੀ’, ‘ਸੁਰਤਿ’ ਨੂੰ ‘ਸਬਦ’ ਵਿਚ ‘ਲਿਵ-ਲੀਣ’ ਕਰਨ ਲਈ, ‘ਜਾਦੂ’ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ।

“ਪ੍ਰੀਤਿ ਪ੍ਰੇਮ ਤਨੁ ਖਚਿ ਰਹਿਆ, ਬੀਚੁ ਨ ਰਾਈ ਹੋਤ ॥

ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਨਿ ਬੋਧਿਓ, ਬੂਝਨੁ ਸੁਰਤਿ ਸੰਜੋਗ ॥” (ਪੰਨਾ-1364)

1 Sing the Praises of God, O Saints, O friends,
with total concentration and one-pointedness of mind. 295

2 The Ambrosial Nectar of the Naam, is the sweetest juice; through the Word of
the Guru's Shabad, its taste is revealed. 605

3 Through the Word of the Shabad, the Name wells up; through the Shabad, we
are united in the Lord's Union. 644

4 The Ambrosial Naam, the Name of the Lord, is the sweetest nectar of nectars.
Through the Word of the Guru's Shabad, with my tongue, I drink in this nectar. 1111

5 Following the Guru's Teachings, the Eternal Unchanging Lord abides within the
mind; the True Word of His Bani is Ambrosial Nectar. 1233

6 I see the Lord, the Source of Bliss, everywhere; through the Word of the Guru's
Shabad, the Lord of the Universe is revealed. 1315

For (attaining) this focus or ‘attention’ or ‘consciousness’

inclination

interest

engrossment

devotion

effort

practice

are a must.

For example, when children watch T.V., they get so absorbed in the film that they forget the surroundings and forget themselves and nothing else comes to their mind or nothing else is heard. In this way the children's ‘attention’ remaining absorbed in the T.V. is ‘stuck’ with the film.

But to get the ‘Shabad’ or Word absorbed in the consciousness, the ‘love of one's inner being’ or the ‘cord of love’ works like magic or charm.

7 My body is drenched in love and affection for the Lord; there is no distance at
all between us.
My mind is pierced through by the Lotus Feet of the Lord. He is realized when
one's intuitive consciousness is attuned to Him. 1364

“ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਅਸਨੇਹ ਸਭ ਰੰਗ ਮਾਣਦੇ ॥

ਸਬਦ-ਸੁਰਤਿ ਲਿਵ ਲੇਹ ਆਖਿ ਵਖਾਣਦੇ ॥” (ਵਾ: ਭਾ: ਗੁ: 19/11)

“ਸਾਧ-ਸੰਗਤਿ ਗੁਰ ਸਬਦ ਪਿਆਰਾ ॥” (ਵਾ: ਭਾ: ਗੁ: 29/20)

ਉਪਰਲੀ ਵਿਚਾਰ ਤੋਂ ਸਿਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਕਿ ‘ਸਬਦ-ਸੁਰਤਿ’ ਦੀ ਕਮਾਈ ਲਈ :—

ਸਾਧ ਸੰਗਤ

ਅਲੋਪਤਾ

ਇਕਾਗਰਤਾ

ਮਗਨਤਾ

ਅਭਿਆਸ

ਪ੍ਰੀਤ-ਡੋਰੀ, ਅਤੇ

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਦੀ ਅਤਿਅੰਤ ਲੋੜ ਹੈ ।

ਇਹਨਾਂ ਵਿਚੋਂ, ਬਖਸ਼ੇ ਹੋਏ ਗੁਰਮੁਖ ਪਿਆਰਿਆਂ ਦੀ ‘ਸੰਗਤ’ ਹੀ, ਪਹਿਲੀ ਪਉੜੀ ਯਾ ਮੁਢਲਾ ‘ਸਾਧਨ’ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ‘ਦੇਵੀ ਸੰਗਤ’ ਦੀ ਦਾਮਨਿਕ ‘ਛੋਹ’ ਦੁਆਰਾ, ਬਾਕੀ ਸਾਰੇ ‘ਆਤਮਿਕ ਗੁਣ’, ਸਹਜੇ ਹੀ ਮਨ ਵਿਚ ਆ ਵਸਦੇ ਹਨ ।

“ਮਿਲੁ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਭਜੁ ਕੇਵਲ ਨਾਮ ॥” (ਪੰਨਾ—12)

“ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਜਿਸ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਹੋਵੇ ਸਾਧੂ ਸੰਗੁ ॥

ਜਿਉ ਜਿਉ ਓਹੁ ਵਧਾਈਐ, ਤਿਉ ਤਿਉ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰੰਗੁ ॥”

(ਪੰਨਾ—71)

“ਹਰਿ ਜਨ ਸੰਤ ਮਿਲਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥

ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਦਸਹੁ ਮੈ ਕੁਪ ਲਗਾਈ ॥” (ਪੰਨਾ—95)

ਉਠਤ ਬੈਠਤ ਹਰਿ ਭਜਹੁ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਪਰੀਤਿ ॥

ਨਾਨਕ ਦੁਰਮਤਿ ਛੁਟਿ ਗਈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਬਸੈ ਚੀਤਿ ॥”

(ਪੰਨਾ—297)

ਇਹੋ ਜਿਹੀ ‘ਸਬਦ-ਸੁਰਤ’ ਵਿਚ ਪ੍ਰੇਰਤ ਹੋਈ ‘ਆਤਮਿਕ-ਜੀਵਨ-ਰੋ’ ਵਾਲੀ ‘ਸਾਧ-ਸੰਗਤ’, ਵਡੇ ਭਾਗਾਂ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ।

1 With the love they cultivate in the sadhsangat, the company of the holy, they enjoy all delights.
And absorbed in the love of the Shabad (Word) Consciousness, they are able to speak about it. VBG 19/11

2 In the sadhsangat, the company of the holy, the love of the Guru arises VBG 29/20

From the above discussion it is clear that for the cultivation of ‘Word-Consciousness’ :-

sadhsangat, the company of the holy
detachment
focusing of attention
engrossment
practice
love-cord and
Guru’s Grace

are very necessary.

From these, the company of spiritually evolved, guru-orientated beloveds is the first step or primary means, because, it is through their dynamic ‘touch’ of ‘divine company’ that all the remaining ‘spiritual virtues’ will automatically come to reside into the mind.

3 Join the Saadh Sangat, the Company of the Holy; vibrate and meditate on the Jewel of the Naam. 12

4 The Supreme Lord showers His Mercy, and we find the Saadh Sangat, the Company of the Holy.
The more time we spend there, the more we come to love the Lord. 71

5 O servants of the Lord, O Saints, O my Siblings of Destiny, let us join together! Show me the way to my Lord God-I am so hungry for Him! 95

6 So, when standing up and sitting down, vibrate upon the Lord, and cherish the Saadh Sangat, the Company of the Holy.
O Nanak, evil-mindedness is eradicated, when the Supreme Lord God comes to dwell in the mind. 297

Such ‘sadhsangat’ with ‘spiritual life current’ threaded with ‘Word-Consciousness’ is obtained through good fortune.

“ਬਿਨੁ ਭਾਗਾ ਸਤ ਸੰਗੁ ਨ ਲਭੈ,
ਬਿਨੁ ਸੰਗਤਿ ਮੈਲੁ ਭਰੀਜੈ ਜੀਉ ॥” (ਪੰਨਾ—95)

“ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਬੇ ਕਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਨਿ ਲਾਗੀ ॥
ਪਾਇ ਲਗਉ ਮੋਹਿ ਕਰਉ ਬੇਨਤੀ,
ਕੋਊ ਸੰਤੁ ਮਿਲੈ ਬਡਭਾਗੀ ॥” (ਪੰਨਾ—204)

“ਪੂਰਬ ਕਰਮ ਅੰਕੁਰ ਜਬ ਪ੍ਰਗਟੇ,
ਭੇਟਿਓ ਪੁਰਖੁ ਰਸਿਕ ਬੇਰਾਗੀ ॥” (ਪੰਨਾ—204)

“ਬਿਨੁ ਭਾਗਾ ਸਤ ਸੰਗੁ ਨ ਪਾਈਐ,
ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਰੀ ॥” (ਪੰਨਾ—1172)

“ਤਾ ਕਾ ਦਰਸੁ ਪਾਈਐ ਵਡਭਾਗੀ ॥
ਜਾ ਕੀ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥” (ਪੰਨਾ—193)

ਵਿਗਿਆਨ (Science) ਦੀ ਖੋਜ ਅਨੁਸਾਰ, ਸਾਰੀਆਂ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਮਾਨ ਸਥੂਲ ਚੀਜ਼ਾਂ, ਭਿੰਨ-ਭਿੰਨ ਸੂਖਮ ਤੱਤਾਂ (Elements) ਦੇ ਸੁਮੇਲ ਤੋਂ ਬਣੀਆਂ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਅਸਥੂਲ ਮਾਦੇ (Matter) ਵਸਤੂ ਨੂੰ ਬਾਰੀਕ ਤੋਂ ਬਾਰੀਕ ਤੱਤਾਂ ਜਾਈਏ ਤਾਂ ਵਿਗਿਆਨ ਨੇ ਸਿਧ ਕਰ ਦਿਤਾ ਹੈ, ਕਿ ਇਹ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਮਾਨ ਮਾਦਾ (Matter), ਅਦ੍ਰਿਸ਼ਟ ਅਤੇ ਸੂਖਮ ਅਣੂਆਂ, ਜਿਹਾ ਕਿ—ਮੌਲੀਕਿਊਲਜ਼ (Molecules), ਐਟਮਜ਼ (Atoms), ਨਿਊਟ੍ਰੋਨਜ਼ (Neutrons), ਪ੍ਰੋਟੋਨਜ਼ (Protons) ਅਤੇ ਇਲੈਕਟ੍ਰੋਨਜ਼ (Electrons) ਆਦਿ ਦੇ ਸੁਮੇਲ ਤੋਂ ਬਣਿਆ ਹੈ। ਇਲੈਕਟ੍ਰੋਨਜ਼ (Electrons) ਦੀ ਸੂਖਮ ਥਰਬਰਾਹਟ (Vibration) ਜਾਂ ਹਰਕਤ ਕਰਕੇ ਹੀ ਸਾਰੀਆਂ ਮਾਦੀ ਵਸਤੂਆਂ ਹੋਂਦ ਵਿਚ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਠੀਕ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਪ੍ਰਭ ਤੋਂ ਉਪਾਜਿਆ ਸੂਖਮ, ਅਦ੍ਰਿਸ਼ਟ ਥਰਬਰਾਹਟ ਵਾਲਾ ਕਵਾਉ (Primal Sound or Divine Music) ਜਾਂ ‘ਅਨਹਦ ਸਬਦ’ ਹੀ ਸਾਰੇ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ, ਪਾਲਦਾ ਤੇ ਚਲਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਗੁਰਬਾਣੀ ਵਿਚ ‘ਅਨਹਦ-ਬਾਣੀ’, ‘ਅਨਹਦ-ਧੁਨ’ ਜਾਂ ‘ਅਨਹਦ-ਨਾਦ’ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ‘ਅਨਹਦ-ਸਬਦ’ ਅਥਵਾ ਅਨਹਦ-ਧੁਨੀ ਸਰੀਰਕ ਕੰਨਾਂ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਸੁਣੀ ਜਾ ਸਕਦੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਤਾਂ ਤ੍ਰੈ-ਗੁਣਾਂ ਤੋਂ ਪਰੇ ‘ਇਲਾਹੀ ਮੰਡਲ’ ਦੀ ਅਤਿ ਸੂਖਮ ‘ਥਰਬਰਾਹਟ’, ‘ਬੋਲੀ’, ‘ਬਾਣੀ’ ਅਥਵਾ ‘ਸਬਦ’ ਹੈ, ਜੋ ਸਿਰਫ ਅੰਤ੍ਰ-ਆਤਮੇ ਹੀ ‘ਅਨੁਭਵ’ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਅਨਹਦ ‘ਬਾਣੀ’ ਅਥਵਾ ‘ਸਬਦ’ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਲਈ, ਪਹਿਲਾਂ ਸਾਨੂੰ ‘ਬਾਣੀ’ ਜਾਂ ‘ਸਬਦ’ ਦੇ ਅਸਥੂਲ ਅਖਰੀ ਰੂਪ ‘ਗੁਰਮੰਤ੍ਰ’ ਦਾ ਅਤੁਟ ਸਿਮਰਨ-ਅਭਿਆਸ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ।

1 Without good fortune, the Sat Sangat is not found; without this Sangat, people are stained with filth and pollution. 95

2 The loving desire to meet my Beloved has arisen within my mind. I touch His Feet, and offer my prayer to Him. If only I had the great good fortune to meet the Saint. 204

3 When the seed of the karma of past actions sprouted, I met the Lord; He is both the Enjoyer and the Renunciate. 204

4 Without good destiny, the Sat Sangat, the True Congregation, is not obtained. By the grace of one's good karma, the Lord's Name is received. 1172

5 By great good fortune, the Blessed Vision of His Darshan is obtained, by those who are lovingly absorbed in the Lord's Name. 193

According to scientific research, all visible solid things are made of the combination of tiny different elements. Science has proved that if matter is broken into smaller and smaller pieces, then this visible matter is made of the combination of invisible minute nuclear particles such as molecules, atoms, neutrons, protons and electrons. It is through the subtle vibrations or movement of the electrons that all the things of this world have come into existence. Exactly in the same manner, the invisible, vibrating Primal Sound or Divine Music is creating, nurturing and managing the whole world. In Gurbani it is said to be ‘Unstruck-Bani’ (utterance) or ‘unstruck-sound’. This ‘unstruck-word’ or ‘unstruck sound’ cannot be heard with physical ears because it is the very subtle ‘vibration’, language, utterance, or shabad (word) of the ‘Divine Realm’ beyond the worldly tri-attributive realm, which can only be heard through ‘intuition’ in the inner-most consciousness. To hear this ‘unstruck utterance’ or ‘Shabad’, we have first to do continuous meditation-practice of the concrete word-form ‘Gurmantar of Bani or ‘Shabad’.

ਲਗਾਤਾਰ ਸਿਮਰਨ ਕਰਦਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਇਹ ਗੁਰਮਤ੍ਰ ਸੂਖਮ ਹੁੰਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਡੇ—ਮਨ, ਤਨ, ਬੁਧੀ—ਅੰਤਿਸ਼ਕਰਨ ਵਿਚ ਧਸਦਾ, ਵਸਦਾ, ਰਸਦਾ ਹੋਇਆ 'ਅਖਰਹੀਣ' ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੁਰਮਤ੍ਰ ਅਥਵਾ 'ਸ਼ਬਦ' ਦੇ 'ਅਖਰ' 'ਖਿਰ' ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤੇ ਆਪਣੇ ਅਸਲੀ ਸੂਖਮ-ਸਰੂਪ 'ਸ਼ਬਦ' ਅਥਵਾ 'ਨਾਮ' ਦੁਆਰਾ ਅੰਤ੍ਰ ਆਤਮੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਹੋ ਕੇ 'ਪਰਗਟ ਪਹਾਰੇ ਜਾਪਦਾ' ਅਥਵਾ 'ਗੱਜਦਾ' ਹੈ।

“ਜਹਾ ਬੋਲ ਤਹ ਅਛਰ ਆਵਾ ॥ ਜਹ ਅਬੋਲ ਤਹ ਮਨੁ ਨ ਰਹਾਵਾ ॥
ਬੋਲ ਅਬੋਲ ਮਧਿ ਹੈ ਸੋਈ ॥ ਜਸ ਓਹੁ ਹੈ ਤਸ ਲਖੈ ਨ ਕੋਈ ॥”
(ਪੰਨਾ—340)

ਉਦਾਹਰਣ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ 'ਪਿ-ਆ-ਰ' (LOVE) ਕਿਸੇ 'ਖਿਰ' ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਦਾ 'ਅਖਰੀ' ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ। ਇਹ 'ਖਿਰ' ਅਥਵਾ 'ਪਿਆਰ-ਭਾਵਨਾ' ਦੀ 'ਹੋਂਦ' ਇਨ੍ਹਾਂ 'ਪਿ-ਆ-ਰ' ਦੇ ਅਖਰਾਂ ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਖਰਾਂ ਤੋਂ ਬਗੈਰ ਭੀ ਪਿਆਰ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ 'ਪ੍ਰੇਮ-ਸਵੈਪਨ' ਦਾ ਰੰਗ, ਰਸ ਮਾਣਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ 'ਅੱਖਰ' ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿਚ ਨਿਰਜੀਵ ਅਤੇ ਬਿਨਸਨਹਾਰ ਹਨ, ਪਰ ਇਹਨਾਂ ਅਖਰਾਂ ਦੇ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿਚ ਛੁਪੀ ਹੋਈ ਗੁਪਤ 'ਪ੍ਰੇਮ-ਸਵੈਪਨ' ਹੀ ਅਸਲੀ ਵਸਤੂ ਅਥਵਾ 'ਪ੍ਰੇਮ ਪਦਾਰਥ' ਹੈ। ਜੋ ਸਿਰਫ 'ਅਨੁਭਵ' ਦੁਆਰਾ ਹੀ 'ਮਾਣੀ' ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। 'ਪ੍ਰੇਮ-ਸਵੈਪਨ' ਦਾ 'ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ' ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਮਾਨਣਾ ਹੀ, ਪਿਆਰ ਦੀ ਗੁਪਤ 'ਬੋਲੀ' ਹੈ—'ਚੁਪ-ਪ੍ਰੀਤ' ਹੈ, ਜੋ 'ਅਨੁਭਵੀ ਸੁਰਤ' ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਜਾਣੀ, ਬੁਝੀ ਅਤੇ ਮਾਣੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਏਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ 'ਬਾਣੀ', 'ਸ਼ਬਦ'—ਆਪਣੀ ਅਸਲੀ ਸੂਖਮ ਰੂਪ 'ਪ੍ਰੇਮ ਭਾਵਨਾ' ਦਾ 'ਚੁਪ-ਪ੍ਰੀਤ' ਦੁਆਰਾ, ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਅਤੇ 'ਪ੍ਰਗਟ' ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ 'ਗੱਜਦਾ' ਹੈ।

'ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਕਮਾਈ' ਯਾ 'ਸਿਮਰਨ' ਦਾ ਇਹ ਮੁਢਲਾ 'ਸਾਧਨ', ਸਾਡੀ ਸਰੀਰਕ, ਮਾਨਸਿਕ ਅਤੇ ਬੁੱਧੀ ਤਾਈਂ ਸੀਮਤ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਅਗੇ 'ਸ਼ਬਦ-ਸੁਰਤ-ਲਿਵ' ਦੀ ਅੰਤ੍ਰ-ਆਤਮਿਕ 'ਖੋਲ' ਹੋਰਵੇਂ ਹੈ ਜੋ :—

ਪੜ੍ਹਨ-ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਤੋਂ ਉਤੇ ਹੈ।
ਸਮਝਨ-ਸਮਝਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ।
ਬੁੱਧੀ ਦੀ ਪਕੜ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹੈ।
ਕਰਮ-ਕਾਂਡਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ।
ਤਿੰਨਾਂ ਗੁਣਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ।
ਬਾਹਰ ਮੁਖੀ ਧਰਮਾਂ ਤੋਂ ਨਿਆਰੀ ਹੈ।

Doing continuous meditation, this Gurmantar becomes abstract and as it penetrates, resides, permeates in our mind, body, intellect and sub conscious and it becomes 'wordless'. In this way the 'letters' of the 'Gurmantar' or 'Shabad' scatter and disappear and through the real subtle form of the 'Shabad' or 'Naam' illuminating in the innermost consciousness, (God is) 'revealed in glory throughout the world' or He 'thunders'.

1 Wherever there is speech, there are letters.
Where there is no speech, there, the mind rests on nothing.
He is in both speech and silence.
No one can know Him as He is.

As an illustration, 'love' is the 'word' symbol of the desire of some 'pull'. This 'pull' or the existence of 'love-desire' is not dependent on these letters 'l-o-v-e'. Even without the letters, expression of love is possible, and the love, relish of 'one's inner being' can be enjoyed. These 'letters' on their own are 'life-less' and are destructible, but the secret love of one's inner self, hidden behind these letters, is indeed the real thing or 'love-material' which can be 'enjoyed' only through 'intuition'. The manifestation of the 'love of one's inner self' and the enjoyment of it is in fact the secret 'language' of love – it is the 'silent-love', which can be known, unraveled and enjoyed through 'intuitional consciousness'.

Similarly 'Bani', or 'Shabad' – through its real subtle form, the 'faith-filled love' or 'silent-love', illuminates and manifests itself and 'thunders'.

This first step in the 'cultivation of Shabad or Word' or 'meditation' is limited up to our physical, mental and intellectual capabilities. Beyond this, the play of the innate self's 'Word-consciousness connection' is different:-

It is beyond learning and teaching.
It is beyond understanding and making it understood.
It is beyond the reach of the intellect.
It is beyond rites and ritual.
It is beyond *trigun* (three worldly operatives rajo, sato, tamo).
It is distinct from the external (institutional) religions.

ਗਿਆਨ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ ।
ਫਿਲੋਸੋਫੀ ਦੇ ਵਾਦ-ਵਿਵਾਦ ਤੋਂ ਉਪਰ ਹੈ ।

ਜਦੋਂ, 'ਸ਼ਬਦ' ਅਥਵਾ 'ਗੁਰਮੰਤ੍ਰ' ਦੀ ਕਮਾਈ ਅਥਵਾ 'ਸਿਮਰਨ' ਕਰਕੇ ਮਨ ਦਾ 'ਰੁੱਖ' ਅੰਤ੍ਰ-ਮੁਖੀ ਹੋ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਇਹ 'ਉਨ-ਮਨ' ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ । ਇਸ 'ਉਨ-ਮਨ' ਉਤੇ 'ਅੰਤ੍ਰ-ਆਤਮਾ' ਦਾ 'ਅਕਸ਼' ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਇਉਂ ਕਹੋ ਕਿ 'ਆਤਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼' ਦਾ ਲਿਸ਼ਕਾਰਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਅਥਵਾ 'ਨਾਮ' ਦੀ 'ਛੋਹ' ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ।

ਇਸ ਆਤਮਿਕ 'ਅਕਸ਼' ਜਾਂ 'ਛੋਹ' ਦੀ 'ਪਾਰਸ-ਕਲਾ' ਅਥਵਾ 'ਨਾਮ' ਵਿਚ, 'ਅਕਿਰਪਨ ਸ਼ਕਤੀ' ਅਥਵਾ 'ਪ੍ਰੀਤ-ਖਿਚ' ਹੈ । ਇਸ 'ਆਤਮਿਕ-ਪ੍ਰੀਤ-ਖਿਚ' ਤੋਂ ਬਗ਼ੈਰ ਸਾਡਾ 'ਮਨ' 'ਮਾਇਕੀ-ਖਿਚ' (Worldly gravity) ਵਿਚੋਂ ਨਿਕਲ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਅਤੇ 'ਸ਼ਬਦ-ਸੁਰਤ' ਵਿਚ ਕਦਾਚਿਤ 'ਲੀਣ' ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ । ਇਹ ਆਤਮਿਕ 'ਪ੍ਰੀਤ-ਖਿਚ' ਹੀ, ਸਾਡੀ ਬਿਰਤੀ ਨੂੰ, ਮਾਇਕੀ ਮੰਡਲ ਦੇ ਭਰਮ-ਭੁਲਾਵੇ ਦੇ 'ਜਾਦੂ' ਵਿਚੋਂ, ਖਿਚ ਕੇ ਕਢ ਸਕਦੀ ਹੈ ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ 'ਸੁਰਤ' ਦੀ ਤਾਰ 'ਆਤਮਾ' ਵਲ ਖਿਚੀਂਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ।

‘ਤੋਰੀ ਨ ਤੁਟੈ ਛੋਰੀ ਨ ਛੂਟੈ ਐਸੀ ਮਾਧੋ ਖਿਚ ਤਨੀ ॥’ (ਪੰਨਾ—827)

ਆਤਮਿਕ 'ਪ੍ਰੇਮ-ਛੋਰੀ' ਦੀ ਖਿਚ ਖਾ ਕੇ, 'ਪ੍ਰੇਮ ਸਵੇਪਨਾ' ਵਿਚ 'ਬਿਸਮ' ਹੋਣਾ ਹੀ, ਰੂਹ ਦਾ 'ਸ਼ਬਦ-ਸੁਰਤ' ਵਿਚ ਲਿਵ-ਲੀਣ ਹੋਣਾ ਹੈ ।

ਪਹਿਲੀ ਅਵਸਥਾ ਵਿਚ, ਜਦ ਸਾਡਾ ਮਨ ਇਕਾਗਰ ਹੋ ਕੇ, 'ਸ਼ਬਦ' ਜਾਂ 'ਗੁਰਮੰਤ੍ਰ' ਦੀ ਕਮਾਈ, ਅਥਵਾ 'ਸਿਮਰਨ' ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ 'ਧਿਆਨ' ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ।

ਜਦ ਸਾਡੇ 'ਮਨ' ਦਾ 'ਰੁੱਖ' ਬਦਲ ਕੇ ਅੰਤ੍ਰ-ਮੁਖੀ ਹੋ ਜਾਵੇ ਤਾਂ 'ਆਤਮਾ' ਨੂੰ 'ਪਰਸਦਾ' ਹੈ ਜਾਂ 'ਛੋਹਦਾ' ਹੈ—ਤਾਂ 'ਨਾਮ' ਦੀ ਪ੍ਰੀਤ-ਛੋਰੀ ਨਾਲ, ਸਾਡਾ ਮਨ, ਆਤਮਾ ਦੀਆਂ ਛੁੰਘਿਆਈਆਂ ਵਿਚ 'ਖਿਚੀਂਦਾ' ਜਾਂਦਾ ਹੈ । ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਡਾ 'ਧਿਆਨ', ਬਦਲ ਕੇ ਸੂਖਮ 'ਅਨੁਭਵੀ-ਸੁਰਤ' ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਦ 'ਸੁਰਤ'—‘ਸ਼ਬਦ’ ਅਥਵਾ ‘ਨਾਮ’ ਦੇ ਮਹਾਰਸ ਵਿਚ ‘ਖੁਭ’ ਜਾਵੇ ਅਥਵਾ ‘ਲੀਣ’ ਹੋ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ
‘ਸ਼ਬਦ-ਸੁਰਤ-ਲਿਵ’
ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ।

ਸੁਰਤਿ ਸਬਦੁ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਜਾਗੀ, ਅਮਿਉ ਝੋਲਿ ਝੋਲਿ ਪੀਜਾ ਹੇ ॥
(ਪੰਨਾ—1074)

L65/7

It is outside the sphere of religion.
It is above the debate of philosophy.

When the 'direction' of the mind becomes inward after the cultivation of 'Shabad (Word) or 'Gurmantar' or after meditation, then it becomes sublime. The reflection of the innermost consciousness falls on the sublime mind, or you can say that there is the shine of 'Divine Illumination' or that there is the 'touch' of 'Naam'.

In this Divine 'reflection' or in the 'touchstone's' power of 'touch' or in 'Naam', there is the 'pulling power' or 'love-pull'. Without this 'Divine-love-pull', our mind cannot come out of worldly gravity and can never be absorbed into 'word-consciousness'. It is this Divine 'love-pull' which can pull and take out our consciousness from the 'charm' of the doubt-fallacy of the materialistic realm.

In this way the wire of consciousness' is pulled towards the soul.

1 Cutting it, it does not break, and releasing it, it does not let go. Such is the string the Lord has tied me with. 827

Experiencing the pull of the Divine 'love-cord', in the 'love of one's inner self' and becoming 'amazed' is the soul's absorption into 'word-consciousness'.

In the first stage, our mind becoming focused, cultivates the 'Shabad'(Word) or 'Gurmantar' or does 'meditation'. This stage is called 'attention'.

When the 'direction' of the 'mind' changes and becomes inward then it touches the 'soul' or comes into contact with it – then with the love-cord of 'Naam', our mind is 'pulled' into the depths of the soul. Thus our 'attention' changes and becomes subtle 'intuitional – consciousness'

Thus when the 'consciousness' sinks into the great relish of the 'Shabad' or 'Naam' or becomes 'absorbed', then it is said to be

'consciousness attuned to word'

2 Awareness of the Word of the Shabad has awakened within my heart. Shaking it and vibrating it, I drink in the Ambrosial Nectar. 1074
L65/7

ਸਬਦੁ ਸੁਰਤਿ ਲਿਵ ਪਿਰਮ ਰਸੁ, ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ਕਥੀ ਨ ਜਾਈ ॥
(ਵਾ: ਭਾ: ਗੁ: 16/10)

ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚਿ, ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਲਿਵ ਸਹਜ ਬਿਲਾਸੀ ॥
(ਵਾ: ਭਾ: ਗੁ: 15/21)

ਸਾਰਿਆਂ ਜੀਵਾਂ ਅੰਦਰ 'ਆਤਮਾ' ਤਾਂ ਇਕੋ ਹੀ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਹੈ ।

'ਸੁਰਤ' ਦੇ 'ਅੰਤ੍ਰ-ਆਤਮਾ' ਵਲ ਖਿੱਚੇ ਜਾਣ ਦੀ ਆਤਮਿਕ ਖੇਲ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਲਈ ਹੇਠਲਾ ਉਦਾਹਰਣ ਸਹਾਈ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ : —

ਜੇਕਰ ਲੋਹੇ ਦੀਆਂ 'ਸੂਈਆਂ' ਦੇ ਉਤੇ ਦੀ 'ਚੁੰਬਕ' ਡੇਰੀ ਜਾਵੇ ਤਾਂ : —

ਕੋਈ ਸੂਈ ਬੁੜ੍ਹਕ ਨਾਲ ਚਿਮੜ ਜਾਵੇਗੀ
.. .. ਲਟਕਣ ਲਗ ਜਾਵੇਗੀ
.. .. ਉਤਾਹਾਂ ਉਠ ਕੇ ਫਿਰ ਡਿਗ ਪਵੇਗੀ
.. .. ਪਈ ਹੋਈ ਹਿਲੇਗੀ
.. .. ਹਿਲਦੀ ਹੀ ਨਹੀਂ ।

'ਚੁੰਬਕ' ਵਿਚ ਤਾਂ ਇਕੋ ਜੇਹੀ 'ਅਕਿਰਖਨ ਸ਼ਕਤੀ' ਹੀ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਸੂਈਆਂ ਉਤੇ ਅਡ-ਅਡ 'ਅਸਰ' ਹੁੰਦਾ ਹੈ । ਕਿਉਂਕਿ ਸੂਈਆਂ ਨੂੰ ਕਈ ਦਰਜੇ ਦਾ 'ਜੰਗ' ਲਗਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ।

ਦੂਜੇ ਲਫਜ਼ਾਂ ਵਿਚ—ਸੂਈਆਂ ਆਪਣੇ 'ਜੰਗ' ਅਨੁਸਾਰ ਹੀ ਚੁੰਬਕ ਦੀ 'ਖਿਚ' ਖਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਹਰਕਤ ਵਿਚ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ । ਜਿਹੜੀ ਸੂਈ ਬਿਲਕੁਲ ਸਾਫ਼ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਉਹ ਫੌਰਨ ਚੁੰਬਕ ਨੂੰ ਆ ਚਿੰਮੜਦੀ ਹੈ । ਜਿਸ ਸੂਈ ਨੂੰ ਥੋੜਾ ਜੰਗ ਲਗਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਉਥੇ ਹੀ ਹਿਲਦੀ ਹੈ, ਉਠ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ । ਪਰ ਜਿਹੜੀ ਸੂਈ 'ਜੰਗ' ਨਾਲ ਮਨੁੱਰ ਹੋਈ ਹੋਵੇ, ਉਸ ਉਤੇ ਚੁੰਬਕ ਦਾ ਕੋਈ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਉਹ 'ਟਸ ਤੋਂ ਮਸ' ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ । ਇਸ ਵਿਚ 'ਚੁੰਬਕ' ਦੀ ਕੋਈ ਖਾਮੀ ਨਹੀਂ, ਬਲਕਿ 'ਜੰਗ' ਦਾ ਹੀ ਨੁਕਸ ਹੈ ।

ਤਨੁ ਜਲਿ ਬਲਿ ਮਾਟੀ ਭਇਆ

ਮਨੁ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਮਨੁਰੁ ॥ (ਪੰਨਾ—19)

ਐਨ ਦੇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਤਮਾ ਵਿਚ ਤਾਂ ਇਕ ਸਾਰ ਆਤਮਿਕ 'ਚੁੰਬਕ ਸ਼ਕਤੀ' ਅਥਵਾ 'ਖਿਚ' ਹੈ, ਪਰ ਮਨ ਦੀ 'ਮੈਲ' ਦੇ ਦਰਜੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਹੀ ਜੀਵ, ਆਤਮਿਕ 'ਖਿਚ' ਖਾਂਦਾ ਹੈ ।

1 The consciousness of Gurmukhs that remain merged in the Word and the story of their love is beyond words. VBG 16/10

2 Gurmukhs living in the world, through the company of saints keep the consciousness attuned to the word and move around in equipoise. VBG 15/21

There is only one 'Soul' residing in all creatures.

The illustration given below can be helpful in understanding the Divine play of 'consciousness' being pulled towards the 'innermost consciousness':-

If needles of iron are stroked continuously by a magnet then:

some needles will spring up and cling to the magnet.

some needles will swing from the magnet.

some needles will rise up and fall again.

some needles will move while lying down.

some needles will not move at all.

The 'pulling power' in the 'magnet' is working in a uniform way but it has a different 'effect' on the needles because they have different degrees of 'rust' on them.

In other words – the needles that get attracted towards the magnet according to their (degree of) rust and move accordingly. The needle, which is very clean, gets stuck to the magnet at once. The needle which has little rust moves, but it is not able to jump up. But the needle, which has become dross (covered completely with rust), does not experience any effect of the magnet and remains still. In this case there is no defect in the magnet; on the contrary it is the fault of the 'rust'.

2 The body is burnt to ashes;
by its love of Maya, the mind is rusted through.

19

Exactly in the same manner, the soul has consistent divine 'magnetic power' or 'pull' but man experiences the Divine 'pull' according to the degree of the 'filth' in the mind.

ਜਦ ਤਾਂਈ ਸਾਡੇ ਮਨ ਦੀ ਬਿਥਤੀ ਅਥਵਾ 'ਧਿਆਨ' ਮਾਇਆ ਵਿਚ
ਖੱਚਤ ਹੈ

ਗਲਤਾਨ ਹੈ

ਗਵਾਚੀ ਹੈ

ਰਬ ਤੋਂ ਭੁਲੀ ਹੈ

ਰਬ ਤੋਂ ਬੇਮੁਖ ਹੈ,

ਤਦ ਤਾਂਈ ਸਾਡੀ ਸੁਰਤ 'ਸੁੱਤੀ ਪਈ' ਹੈ, ਅਥਵਾ 'ਮੁਰਦੀ' ਹੈ—ਕਿਉਂਕਿ ਮਾਇਆ
ਦੇ ਭਰਮ ਭੁਲਾਵੇ ਵਿਚ ਸਾਨੂੰ ਆਤਮਿਕ ਮੰਡਲ ਦਾ 'ਗਿਆਨ' ਯਾ 'ਯਕੀਨ' ਹੀ
ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।

ਇਹ 'ਸੁਰਤੀ', ਸਿਰਫ ਉਦੋਂ ਜਾਗੇਗੀ ਜਦ 'ਆਤਮ-ਜੀਵਨ' ਦੀ ਛੋਹ
ਅਥਵਾ 'ਸਬਦ' ਦਾ ਅੰਤ੍ਰ-ਆਤਮੇ 'ਪ੍ਰਕਾਸ਼' ਹੋਵੇਗਾ।

ਜਿਉਂ ਜਿਉਂ 'ਸੁਰਤ'—ਅੰਤ੍ਰ-ਆਤਮੇ 'ਸਬਦ', ਵਿਚ 'ਲੀਨ' ਹੁੰਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ—
ਤਿਉਂ ਤਿਉਂ 'ਜੀਵ' ਦਾ ਬਾਹਰਮੁਖੀ ਸੰਸਾਰ ਤੋਂ 'ਸੰਬੰਧ' ਘਟਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ
ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਉਦਾਲੇ-ਪੁਦਾਲੇ ਦੀ 'ਸੋਝੀ' ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ। ਇਥੋਂ ਤਾਂਈ ਕਿ
ਜਗਿਆਸੂ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਤੋਂ ਭੀ 'ਬੇ-ਸੁਧ' ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਥਵਾ 'ਬਿ-ਦੇਹ' ਹੋ
ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ 'ਜੀਵ' ਦੀ, ਆਪਣੇ ਪੰਜ ਭੂਤਕ ਸਰੀਰ ਦੀ ਚੇਤਨਤਾ ਤੋਂ
ਬੇ-ਸੁਧ ਹੋ ਕੇ 'ਮਾਨਸਿਕ-ਮੌਤ' ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਪਰ, ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਅਸਲੀ ਦੇਵੀ ਸਰੂਪ 'ਸਬਦ' ਅਥਵਾ 'ਨਾਮ' ਦੇ 'ਪ੍ਰਕਾਸ਼-
ਮੰਡਲ ਵਿਚ' ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਹੋ ਕੇ ਹੀ, ਜੀਵ ਦਾ ਸਤਿਗੁਰ ਦੇ ਘਰ 'ਨਵਾਂ ਜਨਮ' ਹੁੰਦਾ ਹੈ।
ਫਿਰ ਜੀਵ ਦਾ ਸੰਸਾਰਕ 'ਆਵਾ-ਗਵਨ' ਮਿਟ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਦੂਜੇ ਲਫਜ਼ਾਂ ਵਿਚ, ਅੰਤ੍ਰ-ਆਤਮੇ 'ਸਬਦ' ਵਿਚ 'ਲਿਵ-ਲੀਨ' ਹੋਣ ਤੇ ਹੀ
ਜੀਵ ਦੀ 'ਗੁਰ ਕੇ ਸਬਦਿ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ', ਵਾਲੀ ਅਵਸਥਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ 'ਗੁਰਸਬਦ'
ਦੇ 'ਪ੍ਰਕਾਸ਼-ਰੂਪ-ਮੰਡਲ' ਵਿਚ 'ਨਵਾਂ ਆਤਮਿਕ ਜਨਮ' ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ 'ਆਤਮਿਕ
ਜੀਵਨ' ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

“ਗੁਰ ਕੇ ਸਬਦਿ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ, ਹਰਿ ਨਾਮ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ॥”

(ਪੰਨਾ—33)

“ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਫਿਰਿ ਮਰਣ ਹੋਇ॥ ਬਿਨੁ ਮੂਏ ਕਿਉ ਪੂਰਾ ਹੋਇ॥”

(ਪੰਨਾ—153)

As long as the inclination of our mind or 'attention' (under the influence
of) materialism is

engrossed

absorbed

lost

forgetful of God

turning away from God

until then our consciousness is 'asleep' or 'dead' – because in the doubt-
fallacy of materialism, we do not acquire the 'knowledge' of the Divine
realm or have no trust in it.

This 'consciousness' will only wake up when the 'touch' of 'spiritual-
life' or the 'illumination' of 'Shabad' or Word takes place in the innermost
consciousness.

As the 'consciousness' continues to get absorbed in the 'Shabad' (or
Word) in the inner most consciousness, so also man's association with the
external world gets less and less and he loses the 'awareness' of his
surroundings so much so that the truth-seekers become 'unconscious' of his
physical self, or becomes 'bodiless'. Thus man, becoming unconscious of his
awareness, experiences the 'mental-death' of his physical body which is
made of five elements.

But on the other hand, entering the real Divine form 'Shabad (Word) or
the illuminated realm of 'Naam', man takes a 'new birth' in Satguru's house.
Then man's 'coming and going' (transmigration) in this world ends.

In other words, it is after absorption in 'Shabad' in the innermost
consciousness, that man acquires the stage of 'one who under Guru's
instruction dies while yet alive' and takes 'new spiritual birth' in the
illuminated-like realm of 'Gurshabad (or Guru's word) and obtains
'Spiritual-life'.

*Through the Word of the Guru's Shabad, remain dead while yet alive, and the Name
of the Lord shall come to dwell within the mind. 33*

*One who dies in the Word of the Shabad, shall never again have to die.
Without such a death, how can one attain perfection? 153*

"ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਤਿਸੁ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ॥
 ਆਵੈ ਨ ਜਾਵੈ ਚੁਕੈ ਆਸਾ ॥" (ਪੰਨਾ—224)
 "ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਸਹਿਲਾ ਜੀਵੈ ਸੋਇ ॥" (ਪੰਨਾ—1344)
 "ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਤਾਂ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸੂਝੈ ਅਨਦਿਨੁ ਏਕੋ ਜਾਣੈ ॥"
 (ਪੰਨਾ—1234)
 "ਸਬਦਿ ਮਰਹੁ ਫਿਰਿ ਜੀਵਹੁ ਸਦਹੀ ਤਾ ਫਿਰਿ ਮਰਣੁ ਨ ਹੋਈ ॥"
 (ਪੰਨਾ—604)
 "ਸਬਦਿ ਮਰਹਿ ਫਿਰਿ ਨ ਮਰਹਿ, ਤਾ ਸੇਵਾ ਪਵੈ ਸਭ ਥਾਇ ॥"
 (ਪੰਨਾ—649)

ਉਪਰਲੀ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਸੰਖੇਪ ਤੌਰ ਤੇ ਇਉਂ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ :—

'ਪਰਮਾਰਥ' ਦਾ ਆਰੰਭ 'ਸਾਧ-ਸੰਗਤ' ਤੋਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ।

'ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਜੀਵਨ' ਲਈ ਗੁਰਮੰਤ੍ਰ ਦਾ ਅਟੁੱਟ ਸਿਮਰਨ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ ।

ਸਿਮਰਨ—'ਧਿਆਨ' ਅਤੇ 'ਭਾਵਨਾ' ਨਾਲ ਸਫਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ।

ਜਿਉਂ ਜਿਉਂ 'ਧਿਆਨ' ਦੁਆਰਾ ਸਿਮਰਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਿਉਂ ਤਿਉਂ

ਗੁਰਮੰਤ੍ਰ ਦੇ ਅਖਰ 'ਸੂਖਮ' ਹੁੰਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ।

ਗੁਰਮੰਤ੍ਰ 'ਸੂਖਮ' ਹੋ ਕੇ—ਇਸ ਦੇ ਅਖਰ 'ਖਿਰਦੇ' ਜਾਂਦੇ ਹਨ ।

ਇਹ ਅਖਰ 'ਖਿਰ' ਕੇ—'ਭਾਵਨਾ ਸਰੂਪ' ਵਿਚ ਬਦਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ।

'ਭਾਵਨਾ' ਦੁਆਰਾ 'ਉਨਮਨ' ਉਤੇ ਇਲਾਹੀ ਬਖਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਦੀਆਂ ਕਿਰਨਾਂ ਪੈਂਦੀਆਂ ਹਨ ।

ਇਲਾਹੀ ਕਿਰਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਆਤਮਿਕ 'ਛੋਹ' ਅਥਵਾ ਆਤਮਿਕ 'ਪਾਰਸ ਕਲਾ' ਵਰਤਦੀ ਹੈ ।

ਆਤਮਿਕ 'ਛੋਹ' ਦੁਆਰਾ 'ਗੁਰੂ' ਨੂੰ ਅੰਤ੍ਰ ਆਤਮੇ 'ਖਿੱਚ' ਪੈਂਦੀ ਹੈ ।

ਇਸ 'ਆਤਮਿਕ ਖਿੱਚ' ਦੁਆਰਾ 'ਧਿਆਨ'—'ਸੁਰਤੀ' ਵਿਚ ਬਦਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ।

'ਸੁਰਤੀ', ਸੂਖਮ ਸ਼ਬਦ ਦੀ 'ਡੋਰੀ', ਅਥਵਾ 'ਧੁਨੀ' ਨੂੰ ਫੜ ਲੈਂਦੀ ਹੈ ।

"ਸਬਦੁ ਗੁਰੂ ਸੁਰਤਿ ਧੁਨਿ ਚੇਲਾ ॥" (ਪੰਨਾ—943)

'ਸਬਦ' ਯਾ 'ਨਾਮ' ਦੀ 'ਪ੍ਰੀਤ-ਡੋਰੀ' ਨਾਲ 'ਸੁਰਤੀ-ਸਹਿਜ-ਸੁਭਾਇ ਅੰਤ੍ਰ-ਆਤਮੇ ਵਲ 'ਖਿਚੀ'ਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ।

- 1 One who dies in the Shabad abides in his own home within.
He does not come or go in reincarnation, and his hopes are subdued. 224
- 2 When one dies in the Word of the Shabad, he lives in peace. 1344
- 3 The whole world is contained in the One Lord. How rare are those who understand the One Lord. 1234
- 4 Dying in the Word of the Shabad, you shall live forever, and you shall never die again. 604
- 5 One who dies in the Word of the Shabad shall never have to die again; his service is totally approved. 649

The above discussion can be summarised as follows:-

- *The 'spiritual path' begins in the Sadhsangat (the company of the holy).
- *For 'spiritual life' continuous repetition of Gurmantar (Waheguru) is a must.
- *Simiran (or contemplation) can be successful with (focused) attention and faith-filled yearning.
- *As meditation or contemplation is done with concentration the letters of Gurmantar continue to become subtle and abstract.
- *As the Gurmantar becomes subtle and abstract, its letters scatter and disappear.
- *Upon scattering and disappearing, they change into a faith-filled yearning form.
- *Through faith-filled yearning the rays of spiritual blessings fall upon the sublime mind.
- *Through the spiritual rays divine 'touch' or the power of divine 'touchstone' takes place.
- *Through divine 'touch' the 'soul' experiences a 'pull' in the innate self.
- *Through 'divine pull' 'attention' changes into 'consciousness'.
- *The 'consciousness' captures the subtle and abstract cord of the Shabad or 'sound vibrations'

- 6 The Shabad is the Guru, upon whom I lovingly focus my consciousness; I am the chaylaa, the disciple. 943

With the 'love-cord' of 'Shabad' or 'Naam' the consciousness is spontaneously pulled the innate self within.

‘ਪ੍ਰੇਮ-ਸਵੈਪਨਾ’ ਵਿਚ ‘ਬਿਸਮਾਦਤ’ ਹੋਣਾ ਹੀ ਸਬਦ-ਸੁਰਤਿ—
‘ਲਿਵ’ ਹੈ।

‘ਸਬਦ-ਸੁਰਤ’ ਵਿਚ ‘ਲਿਵ-ਲੀਨ’ ਹੋਣਾ ਹੀ ਅਧਿਆਤਮਿਕ
‘ਮੰਚਿਲ’ ਹੈ।

ਇਹ ਸਬਦ-ਸੁਰਤ, ‘ਲਿਵ-ਲੀਨ’ ਹੋਣਾ ਹੀ ਸੁਰਤ ਦੀ ਗੁਪਤ, ਅਨੁਭਵੀ
‘ਚੁਪ-ਪ੍ਰੀਤ’ ਦੀ ਖੇਲ ਹੈ।

ਇਹ ਨਿਰੋਲ ‘ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ’ ਦੀ ਆਤਮਿਕ ਬਖਸ਼ਿਸ਼ ਹੈ।

ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਸਾਡੀ ਬੁੱਧੀ, ਗਿਆਨ, ਧਿਆਨ, ਕਰਮ-ਕਾਂਡ ਅਤੇ ਤਿੰਨਾਂ
ਗੁਣਾਂ ਤੋਂ ਉਪਰ ਹੈ।

ਇਸ ਗੁਪਤ ‘ਪ੍ਰਿਮ-ਖੇਲ’ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਬਖਸ਼ੇ ਹੋਏ ਗੁਰਮੁਖ ਪਿਆਰੇ ਅਨੁਭਵ
ਦੁਆਰਾ ‘ਬੁਝ’ ਤੇ ‘ਮਾਣ’ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਕਿਸੇ ਗੁਰਮੁਖ ਪਿਆਰੇ ਨੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਵਿਚ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ ਨੂੰ ਇਉਂ ਦਰਸਾਇਆ
ਹੈ :—

Fasten this ONE WORD to your heart.

Let the WORD go with you in your work and daily routine.

The WORD will keep your spirits awake.

In case of doubt, temptation or problem—solve it with this ONE WORD.

Repeat the WORD until :—

*it penetrates your body,
it infiltrates your mind,
it permeates through your heart and soul,
your 'self' is 'possessed' by it,
you 'hear' it with your heart and soul,
'feel' it in your intuition,
enjoy its bliss and joy in your very 'being',
'bask' in the cosy warmth of its "sunshine",
get lost in its glory,*

and... ..

Becoming ‘ecstatic’ in the ‘love of one’s inner self’ is indeed ‘absorbing the consciousness into the Shabad (or Word).

Being immersed in ‘Word-Consciousness’ is indeed the spiritual ‘destination’.

Becoming absorbed in ‘Word-Consciousness’ is also the play of the secret intuitional ‘silent-love’ of consciousness.

This is the divine gift of pure Guru’s Grace.

All this is beyond our intellect, knowledge, attention, rites-rituals and the trigun (the three worldly attributes – rajo, sato, tamo).

Only the spiritually elevated guru-orientated beloveds can ‘discover’ and ‘enjoy’ this secret ‘love-play’ through intuition.

Some guru-orientated beloved has explained this subject in English as follows:-

Fasten this ONE WORD to your heart.

Let the WORD go with you in your work and daily routine.

The WORD will keep your spirits awake.

In case of doubt, temptation or problem - solve it with this ONE WORD.

Repeat the WORD until :-

*it penetrates your body,
it infiltrates your mind,
it permeates through your heart and soul,
your 'self' is 'possessed' by it,
you 'hear' it with your heart and soul,
'feel' it in your intuition,
enjoy its bliss and joy in your very 'being',
'bask' in the cosy warmth of its "sunshine",
get lost in its glory,*

and...

and your 'whole being' gradually becomes 'embodiment' of this **ONE WORD**.

ਇਸ ਦਾ ਉੱਲਥਾ ਇਉਂ ਹੈ ।

ਇਸ ਇਕ 'ਅੱਖਰ' ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹਿਰਦੇ ਵਿਚ ਵਸਾ ਲਵੋ ਤੇ ਆਪਣੇ ਨਿੱਤ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਕਾਜਾਂ ਵਿਚ ਨਾਲ ਨਾਲ 'ਰੱਖੋ' ਤੇ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਵਿਚ 'ਢਾਲ' ਲਵੋ । ਜੇ ਕੋਈ ਸ਼ੰਕਾ, ਸੰਕਲਪ-ਵਿਕਲਪ ਯਾ ਸਮਸਿਆ ਆਵੇ ਤਾਂ ਇਸੇ 'ਇਕ ਅੱਖਰ' ਨਾਲ ਹੀ ਉਸਦਾ 'ਹੱਲ' ਲੱਭੋ । ਇਸ ਇਕ ਅੱਖਰ ਦਾ ਇਤਨਾ ਰਟਨ-ਜਾਪ-ਸਿਮਰਨ ਕਰੋ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਤਨ-ਮਨ, ਹਿਰਦੇ, ਅੰਤਿਸ਼ਕਰਨ ਵਿਚ ਇਹ ਅੱਖਰ, ਅਥਵਾ 'ਮੰਤਰ' 'ਧਸ', 'ਵਸ', 'ਰਸ' ਜਾਵੇ, ਤੇ ਇਹ ਮੰਤਰ ਤੁਹਾਡੇ ਅਨੁਭਵ ਵਿਚ 'ਸੁਣਨ' ਲੱਗ ਜਾਵੇ । ਤੁਹਾਡਾ 'ਆਪ' ਜਾਂ 'ਹੋਂਦ' ਹੀ ਇਸ ਮੰਤਰ ਵਿਚ ਸਮਾ ਜਾਵੇ । ਅਥਵਾ ਤੁਸੀਂ ਆਪ ਹੀ 'ਮੰਤ੍ਰ' ਦਾ 'ਰੂਪ' ਬਣ ਜਾਵੋ ।

ਕਬੀਰ ਤੂੰ ਤੂੰ ਕਰਤਾ ਤੂੰ ਹੂਆ, ਮੁਝ ਮਹਿ ਰਹਾ ਨ ਹੂ ।

ਜਬ ਆਪਾ ਪਰ ਕਾ ਮਿਟਿ ਗਇਆ, ਜਤ ਦੇਖਉ ਤਤ ਤੂ ॥

(ਪੰਨਾ—1375)

ਪਰਮਾਰਥ ਦੇ ਰਾਹ ਤੇ ਚਲਨ ਵਾਲਿਆਂ ਜਗਿਆਸੂਆਂ ਨੂੰ ਅਨੇਕਾਂ ਧਾਰਮਿਕ 'ਮੋੜ', 'ਭੁਲੇਖੇ', ਉਤਾਰਾਈਆਂ, ਚੜ੍ਹਾਈਆਂ, ਅਉਕੜਾਂ, ਮੁਖਾਲਫਤਾਂ ਵਿਚਦੀ ਲੰਘਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ।

ਜੀਵ, ਤ੍ਰੈ-ਗੁਣੀ ਮਾਇਆ ਦੇ ਭਰਮ ਕੁਲਾਵੇ ਵਿਚ ਵਿਚਰਦਾ ਹੈ । ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਦੇ ਢੁਨਿਆਵੀ ਅਤੇ ਧਾਰਮਿਕ

ਖਿਆਲ

ਸੰਚਨੀ

ਨਿਸਚੇ

ਕਰਮ

ਧਰਮ

ਜੀਵਨ ਸੇਧ

ਜੀਵਨ

'ਇਕ ਪੱਖੀ'

ਅਧੂਰਾ

L65/12

and your 'whole being' gradually becomes the 'embodiment' of this **ONE WORD**.

Fasten this ONE WORD to your heart.

Let the WORD go with you in your work and daily routine.

The WORD will keep your spirits awake.

In case of doubt, temptation or problem - solve it with this ONE WORD.

Repeat the WORD until :-

it penetrates your body,

it infiltrates your mind,

it permeates through your heart and soul,

your 'self' is 'possessed' by it,

you 'hear' it with your heart and soul,

'feel' it in your Intuition,

enjoy its bliss and joy in your very 'being',

'bask' in the cosy warmth of its "sunshine",

get lost in its glory,

and your 'whole being' gradually becomes the 'embodiment' of this **ONE WORD**.

Kabeer, repeating, "You, You", I have become like You. Nothing of me remains in myself.

When the difference between myself and others is removed, then wherever I look, I see only You. 1375

The truth-seekers who follow the spiritual path have to go through various religious 'bends', 'doubts', ups and downs, obstacles and oppositions.

Man passes through the doubt-fallacy of *triguni* materialism. For this reason his worldly and religious

thoughts

reasoning

faith

action

religious discipline

life's goal

life

can be

'one sided'

incomplete

L65/12

ਸੀਮਤ, ਅਤੇ
ਗਲਤ

ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

‘ਅਧਿਆਤਮਿਕਤਾ’ (Spirituality) ਅਤਿ ਸੂਖਮ ਆਤਮ ਮੰਡਲ ਦੀ ਨਿਰਾਲੀ ‘ਪ੍ਰਿਮ-ਖੇਲ’ ਹੈ ਜੋ ਬੁੱਧੀ ਦੀ ਸਮਝ ਤੇ ‘ਪਕੜ’ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹੈ।

ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਅਵਸਥਾ ਦੀ ਬਿਸਮਾਦੀ ‘ਪ੍ਰਿਮ-ਖੇਲ’ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਆਤਮਿਕ ‘ਅਨੁਭਵ’ ਦੁਆਰਾ ਹੀ, ਬੁਝਿਆ, ਸੀਝਿਆ, ਪਹਿਚਾਨਿਆ ਅਤੇ ‘ਮਾਣਿਆ’ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਲਈ ਬੁਧੀ ਮੰਡਲ ਦੇ ਪਰਮਾਰਥੀ ਜਗਿਆਸੂਆਂ ਨੂੰ, ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਅਵਸਥਾ ਦੀ ਬਾਬਤ, ਅਤਿਅੰਤ ਭੁਲੇਖੇ ਪੈਂਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਜਗਿਆਸੂਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਬੜੇ ਤਲੱਖ, ਵਾਦ-ਵਿਵਾਦ, ‘ਰਾਮ-ਰੋਲੇ’ ਤੇ ਧਾਰਮਿਕ ਝਗੜੇ ਹੁੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ।

ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਮੰਡਲ ਦਾ ਅਨੁਭਵੀ ਗਿਆਨ ਨਾ ਹੋਣ ਕਾਰਣ, ਆਮ ਜਗਿਆਸੂ—ਬੁੱਧੀ ਮੰਡਲ ਦੀਆਂ ਧਾਰਮਿਕ ‘ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ’ ਨੂੰ ਹੀ, ਆਤਮਿਕ ਪੰਥ ਦੀ ‘ਪੂਰਨਤਾ’ ਸਮਝ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਤੇ ਅਜਾਈ ‘ਭਲੇ-ਭਲੇਰੇ’ ਬਣਕੇ ‘ਫੁਲੇ’ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ। ਇਸੇ ਕਾਰਨ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਤਮਿਕ ਤਰੱਕੀ ਰੁਕ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਬਲਕਿ, ਆਤਮਿਕ ਤਰੱਕੀ ਦੀ ਬਜਾਏ ਭੁਲੇ ਹੋਏ ਜਗਿਆਸੂ, ‘ਧਰਮ’ ਤੋਂ ਭੀ ਨਿਘਰਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਮਾਇਕੀ ਰਸਾਤਲ ਵਿਚ ਮੁੜ ਫਸ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਹਾਸ਼ੀਏ ਗੱਲ ਤਾਂ ਇਹ ਹੈ, ਕਿ ਅਸੀਂ ਧਾਰਮਿਕ ਗਿਰਾਵਟ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਧਾਰਮਿਕ-ਅਭਿਮਾਨ ਵਧਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਖੁਦ ਇਸ ਤੋਂ ਅਨਜਾਣ, ਬੇ-ਖਬਰ ਤੇ ਬੇਪ੍ਰਵਾਹ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਇਸ ਲਈ ਇਹਨਾਂ ਦੋਹਾਂ ਅਵਸਥਾਵਾਂ,

1. ਬੁੱਧੀ ਮੰਡਲ ਦੀ ਧਾਰਮਿਕ ਅਵਸਥਾ, ਅਤੇ
2. ਆਤਮਿਕ ਮੰਡਲ ਦੀ ‘ਅਨੁਭਵੀ ਪ੍ਰਿਮ-ਖੇਲ’।

ਵਿਚ ਨਿਰਣਾ (Differentiate) ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਿ ਅਭਿਲਾਖੀ ਜਗਿਆਸੂ ਆਪਣੀ ਧਾਰਮਿਕ ਅਵਸਥਾ ਦੀ ਪੜਚੋਲ, ਪਹਿਚਾਨ ਅਤੇ ਨਿਰਣਾ ਕਰ ਸਕਣ।

ਹੇਠਲੇ ਬਿਓਰੇ ਦੁਆਰਾ ਦੋਹਾਂ ਅਵਸਥਾਵਾਂ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ :—

ਧਾਰਮਿਕ ਅਵਸਥਾ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਅਵਸਥਾ

1. ਧਾਰਮਿਕ ਸਾਧਨ ਫਨ। ਆਤਮਿਕ ‘ਖੇਲ’ ਹੈ।

limited, and
wrong.

Spirituality is the distinct ‘love-play’ of the subtle or abstract spiritual realm, which is beyond the understanding and ‘grasp’ of the intellect.

The amazing ‘love-play’ of (one’s) spiritual stage can only discovered, discerned, recognised and ‘enjoyed’ through spiritual ‘intuition’.

Therefore, the virtuous truth seekers of the intellectual sphere experience many serious doubts about the spiritual stage as a result of which a lot of anger, arguments, uproar and religious quarrels take place among them.

Because of not having intuitional knowledge of the spiritual realm, the common truth seekers regard the religious ‘successes’ of the intellectual realm as the ‘fulfillment’ of the spiritual path and regarding themselves as ‘nobler or virtuous’ in vain, are puffed up with pride. For this reason, their spiritual progress stops.. Moreover, the lost truth seekers instead of achieving spiritual progress deviate from ‘religion’ and get entangled once again in the materialistic hell. The laughable thing is that despite such a religious degeneration, their religious pride continues to increase but they are ignorant, unaware and unconcerned about this (decline).

For this reason it is important to differentiate between these two stages;

- 1 The religious stage of intellectual realm and
- 2 The ‘intuitional love-play’ of the spiritual realm,

so that the aspiring truth seekers can research, recognise and identify their religious stage.

Through the table given below distinction is made of the two stages:-

	Religious stage	Spiritual stage
1	are religious means	is spiritual play

2. 'ਹਉਮੈ' ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿਚ ਹੈ। ਗੁਰੂ ਦੀ ਬਖਸ਼ਿਸ਼ ਹੈ।
3. ਉਦਮ ਯਾ 'ਹਠ' ਨਾਲ ਸਿਮਰਨ ਆਪ ਮੁਹਾਰੇ (Automatic) ਕਰੀਦਾ ਹੈ। ਚਲਦਾ ਹੈ।
4. 'ਮਨ', ਮਲੋ-ਮਲੀ ਬਾਹਰ ਭੱਜਦਾ ਹੈ। 'ਸੁਰਤੀ' ਸਹਿਜ-ਸੁਭਾਇ ਅੰਤ੍ਰ-ਆਤਮਾ ਵਲ 'ਖਿਚੀ'ਦੀ ਹੈ।
5. ਰੁਖਾ-ਸੁਖਾ, ਫੌਕਾ 'ਤਰਲਾ' ਅਥਵਾ ਗੁਰੂ, 'ਸਾਕੀ' ਹੋ ਕੇ 'ਪ੍ਰਿਅ-ਪਿਆਲਾ' 'ਅਲੂਣੀ ਸਿਲ ਚਟਣੀ' ਹੈ। ਪਿਲਾਉਂਦਾ ਹੈ।
6. ਬਾਹਰਮੁਖੀ 'ਧਰਮ' ਹੈ। ਆਤਮਿਕ ਮੰਡਲ ਦੀ 'ਖੇਲ-ਨਿਰਾਲੀ' ਹੈ।
7. ਭਰਮ ਭੁਲਾਵੇ ਦਾ 'ਹਨੇਰ' ਹੈ। ਆਤਮਿਕ 'ਪ੍ਰਕਾਸ਼' ਹੈ।
8. 'ਕਬਹੂ ਜੀਅਤਾ ਉਭਿ ਚੜ੍ਹਤ ਹੈ— ਕਿਸੇ ਅਕਹਿ ਪ੍ਰਿਅ ਸਵੈਪਨਾ ਦੇ ਗਿਝਾਉਂ ਕਬਹੂ ਜਾਇ ਪਇਆਲੇ' ॥ ਅਥਵਾ 'ਸਹਿਜ' ਦੀ 'ਮੋਜ' ਹੈ।
9. ਕਰਮ ਧਰਮ ਹੈ। 'ਪ੍ਰਿਅ ਸਵੈਪਨਾ' ਦੇ ਆਕਾਸ਼ਾਂ ਦੀਆਂ ਉਡਾਰੀਆਂ ਹਨ।
10. 'ਜਨਮ-ਮਰਨ' ਵਿਚ ਹੈ। ਆਤਮ ਮੰਡਲ ਵਿਚ ਸਦੀਵੀ 'ਨਵਾਂ-ਜੀਵਨ' ਹੈ।
11. ਮਾਨਸਿਕ 'ਧਿਆਨ' ਹੈ। ਅੰਤ੍ਰ-ਆਤਮੇ 'ਸੁਰਤ' ਹੈ।
12. ਪਰਮਾਰਥਕ 'ਪੰਥ' ਹੈ। ਆਤਮਿਕ 'ਮੰਜ਼ਿਲ' ਹੈ।
13. ਬਾਹਰਮੁਖੀ ਮਾਨਸਿਕ ਕ੍ਰਿਆ ਹੈ। ਅੰਤ੍ਰ-ਮੁਖੀ 'ਬਿਸਮਾਦੀ-ਖੇਲ' ਹੈ।
14. ਦੁਖ-ਸੁਖ ਹੈ। 'ਸਦਾ ਅਨੰਦ' ਹੈ।
15. 'ਦੂਜਾ ਭਾਉ' ਹੈ। ਆਪੇ-ਆਪ ਹੈ।
16. 'ਢਹਿੰਦੀਆਂ ਕਲਾਂ' ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਸਦਾ 'ਚੜ੍ਹਦੀ ਕਲਾਂ' ਹੈ।
17. ਧਾਰਮਿਕ 'ਅਭਿਮਾਨ' ਹੁੰਦਾ ਹੈ। "ਮੁਝ ਮੇਂ ਰਹਾ ਨ ਹੂ" ਹੈ।
18. ਧਾਰਮਿਕ 'ਤੁਅੱਸਬ' ਤੇ ਨਫਰਤ ਹੈ। 'ਸਗਲ ਸੰਗਿ ਹਮ ਕਉ ਬਨਿਆਈ' ਹੈ।
19. 'ਹਮ ਕੀਆ ਹਮ ਕਰਹਿਗੇ' "ਨਾ ਹਮ ਕੀਆ ਨ ਕਰਹਿਗੇ ਨਾ ਕਰਿ ਸਕੈ ਸਰੀਰ ॥"

ਗੁਰਮਤਿ ਵਾਲੀ 'ਸਬਦ-ਸੁਰਤ-ਲਿਵ' ਦੀ 'ਸਹਜ-ਸਮਾਧਿ'—ਜੋਗੀਆਂ ਵਾਲੀ 'ਸੁਨ-ਸਮਾਧਿ' ਤੋਂ ਵਿਲੱਖਣ ਹੈ। ਜੋਗੀਆਂ ਦੀ 'ਸੁਨ-ਸਮਾਧਿ', ਕਿਸੇ ਇਕ ਨੁਕਤੇ ਉਤੇ ਮਨ ਦੀ ਬਿਰਤੀ ਨੂੰ ਇਕਾਗਰ ਕਰਕੇ ਸਰੀਰ ਤੋਂ ਬੇਸੁਧ ਹੋਣਾ, ਹੈ।

2	is in the circle of 'egotism'	is Guru's gift
3	meditation is done with effort or determination	is automatic
4	the mind inevitably runs out	the consciousness spontaneously gets pulled towards the innate Self within
5	the effort is plain and insipid or (it's like) 'liking a stone'	Guru the beloved offers the 'cup of love'.
6	is external religion	is the 'distinct-play' of the spiritual realm
7	is the darkness of 'doubt-fallacy'	is spiritual illumination
8	'At times the mind soars. at other times is plummets into the nether regions'	is in the wheel of some indescribable 'love of the inner self' or is the 'comfort' of 'calm and tranquility'
9	is religious practice	is the flight in the skies of 'one's love for the innate Self within'
10	is bound in births and deaths	is eternal 'new birth' in the spiritual realm
11	is mental 'attention'	the focus is in the innermost consciousness
12	is a 'path' of religious pursuit	is the spiritual destination
13	is an external mental act	is an inward 'amazing play'
14	there is sorrow and happiness	there is eternal bliss
15	is 'second-love'	He Himself is present
16	experiences 'states of demoralisation'	is in highest spirits all the time
17	religious egotism takes place	the 'I in me does not remain'
18	(breeds) religious fanaticism and hatred	(promotes) 'I get along with everyone'
19	'I have done this and I will do that'	'I have done nothing, nor can do anything and neither can my body'

The deep concentration and meditation' of 'merging consciousness in the Word' of Gurmat (Guru orientated teaching) is distinct from – the 'yogic postures of mental tranquility'! Yogic postures involves focusing the attention of the mind on some specific point and becoming unconscious of the body.

ਇਸ ਵਿਚ 'ਪ੍ਰੇਮ-ਸਵੇਪਨਾ' ਦੀ ਅੰਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਇਸ ਲਈ ਜਦ 'ਜੋਗੀ' ਦੀ ਸਮਾਧੀ ਖੁਲਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਮੁੜ 'ਸਾਧਾਰਨ ਮਨੁਖ' ਹੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ 'ਸੁੰਨ-ਸਮਾਧੀ'—ਮਾਨਸਿਕ ਬਿਰਤੀ ਦਾ 'ਤਜਰਬਾ' ਯਾ 'ਕਿਰਿਆ' ਹੀ ਹੈ।

ਐਸੀ 'ਸੁੰਨ-ਸਮਾਧੀ' ਨਾਲ ਰਿਧੀਆਂ ਸਿਧੀਆਂ, ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ 'ਜੋਗੀ' ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਹੀ 'ਆਤਮਿਕ ਪ੍ਰਾਪਤੀ' ਅਤੇ 'ਮੰਜ਼ਿਲ' ਸਮਝ ਕੇ, ਇਸ ਵਿਚ ਮਸਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਲਕਿ, 'ਭਲਾ-ਭਲੇਰਾ' ਬਣ ਕੇ, ਚੇਲੇ-ਬਾਲਿਆਂ ਅਤੇ 'ਠਾਠ-ਥਾਠ' ਵਿਚ 'ਫਸ' ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਆਤਮਿਕ ਮੰਡਲ ਦੀ ਅਨੋਖੀ 'ਪ੍ਰੇਮ-ਖੇਲ' ਤੋਂ

ਅਨਜਾਣ
ਬੇਖਬਰ
ਬੇਪ੍ਰਵਾਹ ਅਤੇ
ਵਾਂਝਾ

ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ।

ਪਰ 'ਸਬਦ-ਸੁਰਤ-ਲਿਵ' ਵਾਲੀ ਅਨੁਭਵੀ ਆਤਮਿਕ ਮੰਡਲ ਦੀ 'ਪ੍ਰੇਮ-ਖੇਲ' ਦੀ 'ਸਹਜ-ਅਨੰਦੀ-ਸਮਾਧੀ' 'ਚੋਰਵੇ' ਹੈ।

ਪਹਿਲਾਂ ਅੰਤਰਮੁਖੀ 'ਸਬਦ-ਸੁਰਤ' ਦੀ ਕਮਾਈ ਕਰਦਿਆਂ ਹੋਇਆਂ 'ਸੁਰਤ', 'ਸਬਦ' ਵਿਚ ਲਿਵਲੀਨ ਹੁੰਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

'ਲਿਵ-ਲੀਨ' ਹੋਈ 'ਸੁਰਤ' ਉਤੇ, ਜਦ 'ਸਬਦ' ਦੀ 'ਪਾਰਸ-ਕਲਾ' ਵਰਤਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ 'ਗੋਬਿੰਦ ਗਜਦਾ' ਹੈ।

"ਆਨੰਦ ਮੂਲੁ ਰਾਮੁ ਸਭੁ ਦੇਖਿਆ, ਗੁਰੁ ਸਬਦੀ ਗੋਵਿੰਦੁ ਗਜਿਆ ॥"
(ਪੰਨਾ—1315)

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤ੍ਰੈਗੁਣੀ ਝੂਠੀ ਮਾਇਆ ਦੇ 'ਹਦ-ਬੰਨੇ' ਟੁਟ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਬੱਦਲਾਂ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਾਇਆ ਦੀ 'ਹਸਤੀ' 'ਉਡ-ਪੁਡ' ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਫਿਰ, 'ਸਬਦ', ਅੰਦਰ-ਬਾਹਰ 'ਸਰਬ-ਰਹਿਆ-ਭਰਪੂਰ' ਅਨੁਭਵ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ 'ਸਹਜ-ਸਮਾਧੀ' ਜਾਂ 'ਸਹਜ-ਧੁਨਿ' ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ 'ਸਬਦ-ਪ੍ਰਕਾਸ਼' ਦੀ 'ਸਹਿਜ-ਸਮਾਧੀ' ਵਿਚੋਂ ਨਿਕਲਨਾ, ਜਗਿਆਸੂ ਲਈ, 'ਮੌਤ' ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

"ਜਹ ਜਹ ਦੇਖਾਂ ਤਹ ਤਹ ਤੂ ਹੈ,
ਤੁਝ ਤੇ ਨਿਕਸੀ ਫੁਟਿ ਮਰਾ ॥" (ਪੰਨਾ—25)

L65/15

In it there isn't any 'love for one's inner Self'. Therefore when the yogi's posture ends, he is still like any 'ordinary being'. This kind of 'yogic-posture' is just an 'experience' or an 'activity' of mental attention.

Mundane and miraculous or spiritual powers are obtained with such 'yogic-posture' and the yogi regarding these as 'spiritual success' and 'destination', becomes intoxicated with them. Moreover, becoming 'nobler' (or more virtuous than others), he gets entangled among his followers and in 'showmanship' or display. Thus he remains

ignorant
uninformed
indifferent and
deprived

of the extraordinary 'love-play' of the spiritual realm.

But the deep concentration and blissful meditation of the 'love-play' of the intuitional spiritual realm of 'absorbing consciousness into the word' is different.

Indulging in the cultivation of the innate 'Word consciousness', the 'consciousness' gradually merges into the 'word'.

When the 'touchstone-power' of the 'word' comes in contact with consciousness, then the 'Lord of the universe thunders'!

1 I see the Lord, the Source of Bliss, everywhere; through the Word of the Guru's Shabad, the Lord of the Universe is revealed. 1315

In this way the 'boundaries' of 'triguni' false materialism break and like clouds the existence of materialism 'disappears'. Then the 'Word' is felt inside and outside, 'permeating everywhere'. This is said to be 'deep concentration and meditation' or the 'highest state of spirituality'. Coming out of this 'deep concentration and meditation' of 'word-illumination', is for the truth seeker the equivalent to 'death'.

2 Wherever I look, You are there. Outside of You, I would burst and die. 25

L65/15

ਇਸ ਉਚਮ-ਉਚੀ, ਸੂਚਮ-ਸੂਚੀ, ਅਨੰਦੀ 'ਸਹਜ-ਸਮਾਧਿ' ਨੂੰ ਗੁਰਬਾਣੀ ਵਿਚ ਇਉਂ ਦਰਸਾਇਆ ਹੈ ।

“ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ਸਦਾ ਲਿਵ ਹਰਿ ਸਿਉ, ਜੀਵਾਂ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਈ ॥
ਗੁਰ ਕੇ ਸਬਦਿ ਰਤਾ ਬੈਰਾਗੀ, ਨਿਜ ਘਰਿ ਤਾੜੀ ਲਾਈ ॥”
(ਪੰਨਾ — 1232)

“ਅਨਦਿਨੁ ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ਹਰਿ ਲਾਗੀ,
ਹਰਿ ਜਪਿਆ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰਾ ॥” (ਪੰਨਾ 574)
“ਦੇਖਿ ਅਚਰਜੁ ਰਹੇ ਬਿਸਮਾਦਿ ॥
ਘਟਿ ਘਟਿ ਸੁਰ ਨਰ ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ॥” (ਪੰਨਾ—416)
“ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ਸਾਧ ਸੰਗਤ ਸਖਾ ਮਿਲਾਪ,
ਗਗਨ ਘਟਾ ਘਮੰਡ ਜੁਗਤਿ ਕੇ ਜਾਨੀਐ ॥
ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ਕੀਰਤਨ ਗੁਰ ਸਬਦ ਕੇ,
ਅਨਹਦ ਨਾਦ ਗਰਜਤ ਉਨਮਾਨੀਐ ॥
ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਜੋਤੀ ਸਰੂਪ,
ਦਾਮਨੀ ਚਮਤਕਾਰ ਉਨਮਨ ਮਾਨੀਐ ॥
ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ਲਿਵ ਨਿਝਰ ਅਪਾਰ ਧਾਰ,
ਬਰਖਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜਲ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨੀਐ ॥” (ਕ:ਭ:ਗੁ: 128)

ਦੁਨਿਆਵੀ ਨੇਤ੍ਰਹੀਣ ਜੀਵ, ਘੋਰ ‘-ਹਨੇਰ’ ਵਿਚ ਜੀਵਨ ਬਤੀਤ ਕਰਦੇ ਹਨ । ਇਸ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਦੁਨਿਆਵੀ ਗਿਆਨ ਅਧੂਰਾ, ਕੁਲੇਖਿਆ ਵਾਲਾ ਅਤੇ ਗਲਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ । ਇਹਨਾਂ ਦੀ ‘ਮਨੋਕਲਪਤ ਦੁਨੀਆ’ ‘ਨਜ਼ਰ’ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਦਿਸ਼ਨਹਾਰ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਅਡਰੀ, ਵਿਲੱਖਣ ਅਤੇ ਅਧੂਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ । ਇਸ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ‘ਜੀਵਨ-ਕ੍ਰਿਆ’ ਅਥਵਾ :—

ਖਿਆਲ
ਸੋਚਨੀ
ਕਰਮ
ਧਰਮ
ਵਰਤਾਰਾ
ਬਿਉਹਾਰ
ਪਰਮਾਰਥ

L65/16

This high and lofty, pure, blissful deep concentration and meditation is mentioned in Gurbani as follows:-

- 1 I am absorbed in celestial samaadhi, lovingly attached to the Lord forever. I live by singing the Glorious Praises of the Lord.
Imbued with the Word of the Guru's Shabad, I have become detached from the world. In the profound primal trance, I dwell within the home of my own inner being. 1232
- 2 Night and day, one remains absorbed in the Perfect Poise of Samaadhi; meditate on the Name of the Lord, the inaccessible and unfathomable Lord. 574
- 3 Beholding the Marvellous Lord, I am wonder-struck and astonished.
In each and every heart, of the angels and holy men, He dwells in celestial Samaadhi. 416
- 4 Just as the rain clouds possess the inherent technique of creating thunder so in the company of the holy, deep spontaneous meditation facilitates the meeting of the friend (Waheguru).
The thunder of the unstruck melody the kirtan of the Guru's Shabad that results in deep spontaneous meditation is acknowledged as the thunder of the unstruck melody.
The deep spontaneous meditation in the company of the holy, is a form of illumination that can be likened to the miracle of lightening in the subtle mind.
Merging consciousness in the word in deep spontaneous meditation can be likened to the continuous, limitless raining of the ambrosial nectarine of treasure Kabit BG 128

The blind human beings in this world pass their lives in ‘pitch-darkness’. For this reason their worldly knowledge can be incomplete, doubtful and wrong. Their ‘imagined world’ is different, distinct and incomplete from the visible world of those with ‘sight’. Therefore, their ‘life-activity’ or:-

thought
reasoning
action
religion
behaviour (social dealings)
business
religious pursuit (spiritual knowledge)

L65/16

ਭੀ, ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼-ਹੀਨ, 'ਹਨੇਰੀ', ਅੰਦਰਲੀ ਕਾਲੀ-ਬੋਲੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਮਨੋਕਲਪਤ ਕਿਆਸ ਯਾ 'ਨਿਸਚਿਆਂ' ਉਤੇ ਹੀ 'ਅਧਾਰਤ' ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਅਧੂਰੇ ਤੇ ਗ਼ਲਤ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਐਨ ਏਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, 'ਜੀਵ', ਦੇਵੀ ਦਿਬ-ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ, ਅਥਵਾ 'ਅਨੁਭਵੀ ਗਿਆਨ' ਤੋਂ ਬਗ਼ੈਰ, ਆਤਮਿਕ ਮੰਡਲ ਦੀ 'ਗੋਬੀ' ਅਦ੍ਰਿਸ਼ਟ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ

ਅਣਜਾਣ

ਨਾਵਾਕਫ

ਬੇਪ੍ਰਵਾਹ

ਅਨੇ

ਬੋਲੇ

ਅਗਿਆਨੀ

ਹਨ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਸਾਰਾ ਜੀਲਨ, ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਮਾਨ, ਝੂਠੀ, ਮਾਇਕੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿਚ ਹੀ ਪਰਵਿਰਤ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਗਿਆਨਤਾ ਦੇ 'ਹਨੇਰੇ' ਵਿਚ ਕਰਮ ਕਰਦੇ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਭੁਗਤਦੇ ਹਾਂ।

ਗੁਰਬਾਣੀ ਵਿਚ, ਇਸ 'ਮਾਨਸਿਕ-ਹਨੇਰੇ' ਯਾ 'ਮਨ' ਦੀ 'ਅਗਿਆਨਤਾ' ਨੂੰ ਹੀ 'ਅਧਕਾਰ' ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ।

“ਅਗਿਆਨੀ ਅੰਧ ਅੰਧ ਅੰਧਾਰਾ ॥” (ਪੰਨਾ—116)

“ਅਸੰਤੁ ਅਨਾੜੀ ਕਦੇ ਨ ਬੂਝੇ ॥ ਕਥਨੀ ਕਰੇ ਤੈ ਮਾਇਆ ਨਾਲ ਲੂਝੇ ॥

ਅੰਧ ਅਗਿਆਨੀ ਕਦੇ ਨ ਸੀਝੇ ॥” (ਪੰਨਾ—160)

“ਅਗਿਆਨੀ ਅੰਧੁ ਨ ਬੂਝਈ ਸਿਰ ਉਪਰਿ ਜਮ ਖੜਗੁ ਕਲਖਾ ॥”

(ਪੰਨਾ—1088)

ਦੂਜੇ ਲਫਜ਼ਾਂ ਵਿਚ, 'ਅਨੁਭਵੀ ਗਿਆਨ' ਤੋਂ ਬਗ਼ੈਰ ਸਾਡੀ 'ਦਿਬ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ' ਨਹੀਂ ਖੁਲਦੀ, ਅਤੇ ਆਤਮ ਮੰਡਲ ਦੇ 'ਸ਼ਬਦ-ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਸੋਝੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਤਮਿਕ ਦਿਬ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਤੋਂ ਬਗ਼ੈਰ ਅਸੀਂ ਆਤਮਿਕ ਤੌਰ ਤੇ 'ਅੰਧ' ਹਾਂ, ਅਤੇ ਅਨੁਭਵੀ ਗਿਆਨ ਤੋਂ ਬਗ਼ੈਰ, ਮਾਇਕੀ ਭਰਮ-ਭੁਲਾਵੇ ਦੇ 'ਹਨੇਰੇ' ਵਿਚ ਜੀਵਨ ਬਤੀਤ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ।

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਏਹਿ ਨੇਤ੍ਰੁ ਅੰਧੁ ਸੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਐ ਦਿਬ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਿ ਹੋਈ।

(ਪੰਨਾ—922)

are also 'dependent' on their imagined suppositions or 'beliefs' of the unilluminated, dark, stormy, internally dark and deaf world which can be incomplete (deficient) and wrong.

Exactly in the same way, men without the Divine supernatural vision or 'intuitional knowledge' are:-

ignorant

unfamiliar

indifferent

blind

deaf

uninformed

about the 'mysterious' invisible world of Spiritual real as a result of which, their whole life remains active in the visible, false, materialistic world and they engage in acts in 'darkness' of ignorance and face the consequences.

This 'mental-darkness' or mind's lack of knowledge is referred to in Gurbani as 'ignorance'.

1 The ignorant ones are blind - there is only utter darkness for them. 116

2 The unsaintly blockhead shall never understand.
He babbles on and on, but he is infatuated with Maya.
Blind and ignorant, he shall never be reformed. 160

3 The blind and ignorant do not understand, that the sword of death is hanging over their heads. 1088

In other words without the 'intuitional knowledge' we do not get Divine insight or knowledge, and are unable to acquire the awareness of 'Word - illumination' of the spiritual realm. Thus without Divine insight or knowledge, we are spiritually blind, and without the intuitional knowledge we are passing our lives in the 'darkness' of materialistic doubt-fallacy.

4 Says Nanak, these eyes were blind; but meeting the True Guru, they became all-seeing. 922

ਹਰ ਇਕ 'ਜੀਵ' ਨੇ ਆਪੋ-ਆਪਣੇ ਸੰਸਕਾਰ ਅਤੇ ਨਿਸਚਿਆਂ ਅਨੁਸਾਰ

ਪਰਮਾਤਮਾ

ਗੁਰੂ

ਆਤਮਾ

ਆਤਮ-ਪ੍ਰਕਾਸ਼

ਸਬਦ

ਨਾਮ

ਅੰਮ੍ਰਿਤ

ਧਰਮ

ਕਰਮ

ਪ੍ਰਮਾਰਥ

ਆਤਮਿਕ ਮੰਜ਼ਿਲ

ਬਾਬਤ ਕੋਈ ਖਾਸ

ਖਿਆਲ

ਅੰਦਾਜ਼ਾ

ਕਲਪਨਾ

ਕਿਆਸ

ਟੈਹ

ਟੈਕ

ਨਿਸਚਾ

ਸ਼ਰਧਾ

ਭਾਵਨੀ

ਬਣਾਈ ਹੋਈ ਹੈ।

ਇਸੇ 'ਕਲਪਨਾ' ਅਥਵਾ 'ਸ਼ਰਧਾ-ਭਾਵਨੀ' ਅਨੁਸਾਰ ਹੀ ਅਸੀਂ ਧਰਮ, ਕਰਮ, ਪ੍ਰਮਾਰਥ ਕਮਾਉਂਦੇ ਹਾਂ।

ਸਾਡੇ 'ਸੰਸਕਾਰ' ਭਿੰਨ-ਭਿੰਨ ਹੋਣ ਕਾਰਨ, ਸਾਡੇ ਮਾਨਸਿਕ ਅਤੇ ਧਾਰਮਿਕ ਖਿਆਲਾਂ ਅਤੇ ਨਿਸਚਿਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਭਿੰਨਤਾ ਹੋਣੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ,

ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਸਾਡਾ ਆਪਸ ਵਿਚ ਧਾਰਮਿਕ ਵਾਦ-ਵਿਵਾਦ ਤੁਅੱਸਬ, ਫੇਰ-ਵਿਰੋਧ ਨਫਰਤ ਅਤੇ ਧਰਮ ਦੇ ਨਾਉਂ ਤੇ ਲੜਾਈਆਂ ਤੇ ਜ਼ੁਲਮ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

With regard to

The Primal Soul(God)

Guru

spiritual-illumination

word

Naam

Amrit (ambrosial nectar)

religion

actions

religious pursuits

spiritual destinations

every man has according to the influence of his previous births and beliefs has harboured some special

thoughts

estimates

imagination

supposition

support

belief

faith

desire.

It is according to this 'imagination' or 'faith-orientated desire' that we cultivate religion, actions and spiritual knowledge.

Because the difference in the influences of our previous births, the difference in our mental and religious thoughts and beliefs is inevitable, as a result of which religious arguments, fanaticism, enmity, hatred and fights and oppressions in the name of religion take place.

ਜੇ ਕਰ ਨੇਤ੍ਰ-ਹੀਣ 'ਅੰਧੇ' ਨੂੰ, ਨਿਗਾਹ ਦੀ 'ਜੋਤ' ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਉਹ ਇਸ ਪਰਵਿਰਤ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਕਿਰਤਕ ਅਨੋਖੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਅਤਿਅੰਤ ਹੈਰਾਨ ਹੋਵੇਗਾ। ਕਿਉਂਕਿ—ਇਹ ਨਵੀਂ ਅਨੋਖੀ ਰੰਗੀਲੀ ਦੁਨੀਆਂ—ਉਸ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਮਨੋਕਲਪਤ ਦੁਨੀਆਂ ਨਾਲੋਂ, ਅਤੀ ਵਿਲੱਖਣ, ਰੰਗੀਲੀ, ਅਡਰੀ ਅਤੇ ਓਪਰੀ ਭਾਸ਼ੇਗੀ।

ਸੂਰਜ ਦਾ ਸਰੂਪ—ਉਸ ਦਾ 'ਪ੍ਰਕਾਸ਼' ਹੈ।

'ਸਬਦ' ਦਾ ਸਰੂਪ ਭੀ—'ਅਨੁਭਵੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼' ਹੈ।

ਅੰਦਰਲੀ ਅਨੁਭਵੀ 'ਦਿਬ-ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ' ਖੁਲਣ ਤੇ ਜਦ ਜਗਿਆਸੂ, ਆਤਮ-ਮੰਡਲ ਦਾ ਬਿਸਮਾਦੀ, ਪ੍ਰਕਾਸ਼-ਮਈ 'ਜਲਵਾ' ਦੇਖਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਅਤਿਅੰਤ 'ਹੈਰਾਨ' ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ 'ਵਾਹ-ਵਾਹ' ਦੇ ਹਿੰਡੋਲੇ ਚੜ੍ਹਕੇ 'ਬਿਸਮਾਦ' ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

'ਸਬਦ-ਪ੍ਰਕਾਸ਼' ਦੀ ਸਚੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਤੇ—ਜੀਵ ਦੇ ਆਪ੍ਰਿ-ਘੜੇ ਹੋਏ ਮਨੋਕਲਪਤ ਖਿਆਲ, ਕਿਆਸ, ਨਿਸਚੇ, ਗਿਆਨ ਆਦਿ ਸਭ ਝੂਠੇ, ਕੁਝ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

'ਸਬਦ-ਪ੍ਰਕਾਸ਼' ਵਾਲੀ 'ਦਿਬ-ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ' ਖੁਲਣ ਤੇ, ਜੀਵ ਉਤੇ ਜੋ 'ਹੈਰਾਨੀ' ਅਤੇ 'ਬਿਸਮਾਦੀ' ਹਾਲਤ ਵਾਪਰਦੀ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਗੁਰਬਾਣੀ ਵਿਚ ਇਉਂ ਦਰਸਾਇਆ ਹੈ :

'ਰਾਮ ਗੁਰਿ ਮੋਹਨਿ ਮੋਹਿ ਮਨੁ ਲਈਆ ॥

ਹਉ ਆਕਲ ਬਿਕਲ ਭਈ ਗੁਰ ਦੇਖੇ,

ਹਉ ਲੋਟ ਪੋਟ ਹੋਇ ਪਈਆ ॥" (ਪੰਨਾ—835)

“ਦਰਸਨ ਦੇਖਤ ਹੀ ਸੁਧ ਕੀ ਨ ਸੁਧ ਰਹੀ

ਬੁਧਿ ਕੀ ਨ ਬੁਧਿ ਰਹੀ ਮਤਿ ਮੇ ਮਤਿ ਹੈ ॥.....

ਅਦਭੁਤ ਪਰਮਦਭੁਤ ਬਿਸਮੇ ਬਿਸਮ,

ਅਸਚਰਜੇ ਅਸਚਰਜ ਅਤਿ ਅਤਿ ਹੈ ॥” (ਕ:ਭ:ਗੁ:—25)

“ਦੇਖਹੁ ਅਚਰਜੁ ਭਇਆ ॥

ਜਿਹ ਠਾਕੁਰ ਕਉ ਸੁਨਤ ਅਗਾਧਿ ਬੋਧਿ,

ਸੋ ਰਿਦੈ ਗੁਰਿ ਦਇਆ ॥” (ਪੰਨਾ—612)

“ਚਰਨ ਕਮਲ ਭਜ ਕਮਲ ਪ੍ਰਕਾਸ ਭਏ,

ਦਰਸ ਦਰਸ ਸਮਦਰਸੇ ਦਿਖਾਏ ਹੈ ॥

L65/19

If a blind man acquires the 'illumination' of sight, then he will be very surprised to see this active and physical world – because this new extraordinary colourful world will appear to be very distinct, colourful and alien as compared to his earlier imagined world.

The form of the sun - is (experienced in) its 'illumination'

The form of the 'Shabad' - is (experienced in) its 'intuitional illumination'

When the truth seeker sees the amazing, illumination – like 'shine' of the spiritual world upon the opening of the inner intuitional 'Divine Insight', he becomes extremely surprised and climbing the 'cradle' or 'swing' of 'ecstasy' he becomes ecstatic'.

In comparison with the true world of 'Shabad' – illumination – man's self-created imagined thoughts, suppositions, beliefs, knowledge etc. all appear to be untrue, false.

Upon the opening of the inner 'Divine Insight' with the 'Illumination of the Shabad', the 'surprising' and 'astonishing' condition experienced by man is mentioned in Gurbani thus:-

1 The Lord, the Guru, the Enticer, has enticed my mind.
I am stunned and amazed, gazing upon my Guru; I have entered the realm of wonder and bliss. 835

2 Upon witnessing the insight (of the Lord's presence) consciousness lost its conscience, the mind lost its discriminatory power, and the intellect lost intelligence...

Its the wonder or the wondrous, awe of the awesome, marvel of the marvelous and more fantastic than the fantastic. KBG 25

3 Behold, a wondrous miracle has happened!
That Lord and Master, whose wisdom is said to be unfathomable, has been enshrined within my heart, by the Guru. 612

4 By contemplating on the lotus feet of the Guru, the (Gursikh) gets to see the light of the sun (Divine Knowledge) which blossoms in the lotus of his heart.

(KBG 33 continue with the quotation on the next page)

L65/19

ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਅਨਹਦ ਲਿਵ ਲੀਨ ਭਏ,
ਉਨਮਨ ਮਗਨ ਗਗਨ ਪੁਰ ਛਾਏ ਹੈਂ ॥

ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਬਸ ਹੋਇ ਬਿਸਮ ਬਿਦੇਹ ਭਏ,
ਅਤਿ ਅਸਚਰਜ ਮੈ ਹੈਰਤ ਹਿਰਾਏ ਹੈਂ ॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲ ਮਹਿਮਾ ਅਗਾਧਿ ਬੋਧ,

ਅਕਥ ਕਥਾ ਬਿਨੋਦ

ਕਹਿਤ ਨ ਆਏ ਹੈਂ ॥” (ਕ:ਭਾ:ਗੁ:— 33)

ਇਸ ਨੁਕਤੇ ਨੂੰ ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ ਵਿਚ ਇਉਂ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ :—

Everyone has *different understanding and conception about the 'Divine Essence'* i.e. : Wordless 'WORD', based on changing Intellectual knowledge and personal experiences.

But, when the 'Divine Essence' is *intuitively realised and revealed in our consciousness*, by the Grace of the Lord, it comes as a *shocking-surprise*, because it is *so different and contradictory to the our established life-long hypothesis and cherished beliefs*. The *effulgence and glory of the Divine Essence of Wordless 'WORD'* is so :—

startling

awe-striking

thrilling

charming

captivating

be-witching

infatuating

intoxicating,

that the soul *transcends* the worldly consciousness, and is *overwhelmed and lost* in the *ecstasy of Divine Bliss and Joy*.

In this *revelation of Divine Enlightenment*, the soul *forgets the materialistic World* and its intellectual theoretical knowledge and philosophies—which it has imbibed and cherished in the materialistic consciousness, through the ages.

L65/20

The consciousness (of the Gursikh) has merged in the Unstruck Word and the evolved mind has disappeared into the sky (to experience its celestial nature.)

Imbued in the relish of love, his body assumes an astral state in which he witness and causes others to witness the wondrous sight.

The grandeur state of peace that a Gursikh acquires in this state and the wondrous things that he witnesses are beyond narration.

KBG 33

This point is illustrated in English as follows:-

Everyone has *different understanding and conception about the 'Divine Essence'* i.e. : Wordless 'WORD', based on changing Intellectual knowledge and personal experiences.

But, when the 'Divine Essence' is *intuitively realised and revealed in our consciousness*, by the Grace of the Lord, it comes as a *shocking-surprise*, because it is *so different and contradictory to the our established life-long hypothesis and cherished beliefs*. The *effulgence and glory of the Divine Essence of Wordless 'WORD'* is so :-

startling

awe-striking

thrilling

charming

captivating

be-witching

infatuating

intoxicating,

that the soul *transcends* the worldly consciousness, and is *overwhelmed and lost* in the *ecstasy of Divine Bliss and Joy*.

In this *revelation of Divine Enlightenment*, the soul *forgets the materialistic World* and its intellectual theoretical knowledge and philosophies - which it has imbibed and cherished in the materialistic consciousness, through the ages.

L65/20

On the revelation of 'Divine Essence' the soul is ushered into the 'Divine world' and is 're-born' in the glory of 'wordless WORD'.

ਹਾਂ ਜੀ, ਇਹ 'ਸ਼ਬਦ ਪ੍ਰਕਾਸ਼' ਦਾ ਪਰਮ-ਅਦਭੁਤ, ਅਸਚਰਜੋ-ਅਸਚਰਜ ਆਤਮਿਕ 'ਜਲਵਾ' ਤਾਂ :—

ਸ਼ਬਦ ਉਜਾਰਾ ਹੈ ।
 ਨਿਰਾਲੀ ਖੇਲ ਹੈ ।
 ਅਨੁਭਵੀ ਖੇਲ ਹੈ ।
 'ਹਰਿ ਨਾਵੈ ਨਾਲ ਗਲਾਂ ਹਨ ।'
 ਚੁਪ-ਪ੍ਰੀਤ ਹੈ ।
 ਪ੍ਰੀਤ ਡੋਰੀ ਹੈ ।
 ਆਤਮਿਕ-ਖਿਚ ਹੈ ।
 'ਪ੍ਰਿਮ-ਰਸ' ਹੈ ।
 'ਪ੍ਰਿਮ ਪਿਆਲਾ' ਹੈ ।
 ਪ੍ਰਿਮ ਸਵੈਪਨਾ ਹੈ ।
 'ਪ੍ਰੇਮ ਉਮਾਹੜਾ' ਹੈ ।
 'ਸੂਖ ਮਹਲ' ਹੈ ।
 'ਉਜਾਰੇ ਦੀਪਾ' ਹੈ ।
 'ਅਨਹਦ ਧੁਨੀ' ਹੈ ।
 ਆਤਮਿਕ ਬਿਸਮ ਹੈ ।
 ਬਿਸਮਾਦੀ ਬਿਸਮਾਦੀ ਹੈ ।
 'ਨਾਮ ਖੁਮਾਰੀ' ਹੈ ।
 'ਮਹਾਂ ਅਨੰਦ' ਹੈ ।
 'ਅਨਦ-ਬਿਨੋਦੀ' ਹੈ ।
 'ਪ੍ਰੇਮ-ਪਦਾਰਥ' ਹੈ ।
 'ਬਸਤ ਅਗੋਚਰ' ਹੈ ।
 'ਭਗਤ-ਭੰਡਾਰ' ਹੈ ।
 'ਅਨਹਦ ਝੁਨਕਾਰ' ਹੈ ।
 'ਗੁਪਤ ਨਾਮ ਪਰਗਾਥਾ' ਹੈ ।

On the revelation of 'Divine Essence' the soul is ushered into the 'Divine world' and is 're-born' in the glory of 'wordless WORD'.

Yes this supremely-supernatural wonder of the wonderful spiritual splendour of the 'Shabad-illumination' is indeed:-

word-radiance.
 a rare play.
 an intuitional play.
 conversation with God's Name.
 silent - love.
 love - cord.
 spiritual - pull.
 love - relish.
 love - cup.
 love of the inner Self.
 love happiness.
 palace of comfort and peace.
 light of radiance.
 unstruck sound.
 spiritual amazement.
 amazing amazement.
 Naam - intoxication
 supreme bliss.
 blissful, delightful - play.
 material of love.
 incomprehensible commodity.
 the treasure of devotion.
 unstruck melody vibration.
 manifestation of the hidden Naam.

ਨਾਮ ਦੀ 'ਰੁਣਬੁਣ' ਹੈ ।
 'ਨਾਮ ਰਸਾਇਣ' ਹੈ ।
 'ਨਾਮ ਅਮੋਲਾ' ਹੈ ।
 ਪਿਆਰ ਦੀ ਥਰਕੰਬਣੀ ਹੈ ।
 ਆਤਮ-ਹਿੰਡੋਲਾ ਹੈ ।
 ਚੁਪ-ਗਿੜਾਉਂ ਹੈ ।
 ਅਚਰਜ ਸਵਾਦ ਹੈ ।
 ਆਤਮ ਬਰਖਾ ਹੈ ।
 'ਹਰਿ ਕੋ ਅਹਿਲਾਦ' ਹੈ ।
 'ਗਿਆਨ ਕੀ ਆਧੀ' ਹੈ ।
 ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸੰਪੂਰਨ ਹੈ ।
 'ਅਚਰਜ ਕਿਛੁ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ' ਹੈ ।
 'ਭਿਮ ਭਿਮ ਬਰਸੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਧਾਰਾ' ਹੈ ।
 'ਪਰਮ-ਅਦਕੁਤ' ਹੈ ।
 'ਪਰਮ ਤੱਤ' ਹੈ ।
 'ਅਸਚਰਜੋ-ਅਸਚਰਜ' ਹੈ ।
 'ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ' ਹੈ ।

the sweet sound of Naam.
 Naam's elixir of everlasting life.
 the priceless Naam.
 the vibration of love.
 the spiritual cradle.
 the silent rotation.
 wonderful taste.
 spiritual rain.
 God's happiness.
 the storm of knowledge.
 the perfect nectar.
 indescribable wondrous-nesses.
 the stream of nectar uniformly raining (within one's self)
 the ultimate supernatural.
 the supreme essence.
 the wonder of the wondrous.
 Guru's Grace.

ਚਲਦਾ...

Continued /Lekh 66

The technique of being immersed in the spontaneous meditation of Naam Simran in the Sadh Sangat, the company of the holy can be likened to the gathering of the clouds in the sky (which eventually will produce thunder, lightening and rain)

The continuous sound vibration of Naam and kirtan through the word of the Guru during the spontaneous meditation of Naam Simran in the Sadh Sangat, the company of the holy in the innate self within should be regarded as the gathering of the clouds.

The flash of light that emerges from the light form of Waheguru's illumination during the spontaneous state of Naam Simran in the Sadh Sangat, the company of the holy, results in a state of euphoria and joy that closely represents the miracle of lightening.

The continuous flow of current of ambrosial Naam taking place during the spontaneous meditation of Naam Simran in the Sadh Sangat, the company of the holy in the tenth (spiritual) gate is the showering of the treasure of all the rivers' ambrosial nectar.